

GIB-22/2010.
(GIB-22/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
2010. október 19-én, kedden, 9 óra 16 perckor
az Országház főemelet 37-38. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	6
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	7
<i>Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/1376. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	7
<i>Balog Ádám szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Hozzászólások, kérdések</i>	9
<i>Balog Ádám válaszai, reflexiói</i>	17
<i>További hozzászólások, kérdések</i>	18
<i>Határozathozatal</i>	21
<i>A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló T/1377. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	21
<i>Balog Ádám szóbeli kiegészítése</i>	22
<i>Hozzászólások, kérdések</i>	22
<i>Balog Ádám reagálásai</i>	25
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>A magán-nyugdíjpénztári befizetésekhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló T/1378. számú törvényjavaslat (Általános vita); a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény módosításáról szóló T/1379. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	27
<i>Nátrán Roland szóbeli kiegészítése</i>	27
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	28
<i>Nátrán Roland válaszai, reflexiói</i>	32
<i>További kérdések, válaszok</i>	35
<i>Határozathozatalok</i>	35
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: az állami és önkormányzati cégezetőkre vonatkozó bérplafon visszaállításához szükséges törvénymódosításokról és törvényi rendelkezések megállapításáról szóló T/1174. számú törvényjavaslat</i>	36

<i>Kovács Tibor (MSZP) kiegészítése</i>	36
<i>Dr. Petrovics Zoltán (Nemzetgazdasági Minisztérium) véleménynyilvánítása</i>	36
<i>Dr. Petrovics Zoltán reagálása</i>	38
<i>Határozathozatal</i>	39
<i>Az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek a nehéz helyzetbe került lakáscélú hitelt felvevő fogyasztók megsegítése érdekében szükséges módosításáról szóló, T/1278. számú törvényjavaslat (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)</i>	39
<i>Egyebek</i>	40

Napirendi javaslat

1. Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1276. szám)
(Általános vita)

2. A Nemzeti Adó-és Vámhivatalról szóló törvényjavaslat (T/1377. szám)
(Általános vita)

3. A magán-nyugdíjpénztári befizetésekhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/1378. szám)
(Általános vita)

4. A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1379. szám)
(Általános vita)

5. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
Az állami és önkormányzati cégvezetőkre vonatkozó bérplafon visszaállításához szükséges törvénymódosításokról és törvényi rendelkezések megállapításáról szóló törvényjavaslat (T/1174. szám)
(Tóbiás József (MSZP) képviselő önálló indítványa)

6. Az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek a nehéz helyzetbe került lakáscélú hitelt felvevő fogyasztók megsegítése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1278. szám)
(Kósa Lajos, Rogán Antal (Fidesz), Harrach Péter, dr. Tarnai Richárd (KDNP) és Németh Szilárd István (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

(Első helyen kijelölt bizottságként)

7. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1283. szám)

(A Gazdasági és informatikai bizottság önálló indítványa)

(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

(Előterjesztőként)

8. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Rogán Antal** (Fidesz), a bizottság elnöke és
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke

Pösze Lajos (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Józsa István (MSZP), a bizottság alelnöke
B. Nagy László (Fidesz)
Dióssi Csaba (Fidesz)
Dr. Kupcsok Lajos (Fidesz)
Manninger Jenő (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Román István (Fidesz)
Vantara Gyula (Fidesz)
Dr. Baja Ferenc (MSZP)
Kovács Tibor (MSZP)
Hegedűs Tamás (Jobbik)
Schön Péter (Jobbik)
Scheiring Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. György István (Fidesz) dr. Kupcsok Lajosnak (Fidesz)
Koszorús László (Fidesz) B. Nagy Lászlónak (Fidesz)
László Tamás (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)
Márton Attila (Fidesz) Manninger Jenőnek (Fidesz)
Riz Levente (Fidesz) Román Istvánnak (Fidesz)
Wintermantel Zsolt (Fidesz) Vantara Gyulának (Fidesz)
Dr. Seszták Miklós (KDNP) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)
Burány Sándor (MSZP) dr. Józsa Istvánnak (MSZP)
Volner János (Jobbik) Schön Péternek (Jobbik)
Rogán Antal (Fidesz) távozása után Dióssi Csabának (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Balog Ádám helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Petrovics Zoltán főreferens (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelent

Gondos Judit szakértő (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 16 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel üdvözlöm a bizottság tagjait! Ha megengedik, szeretném elkezdni a munkát. A jelenléti ív szerint elvileg határozatképesek vagyunk. Elsőként a napirendi javaslattal szeretném kezdeni.

A mai napirendünkön szerepel az adó- és járuléktörvények általános vitájával kapcsolatos napirendi pont, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényjavaslat, a magánnyugdíjpénztári befizetésekhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló javaslat, valamint a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat módosítása. Ezt a kettőt majd, ha megengedik, egyben kezelnék, lévén, hogy ezek összefüggenek egymással, és azon kívül, hogy külön kell róluk szavazni, nem sok értelmét látom annak, hogy külön-külön folytassuk le a vitát; ha nincs ellene kifogás, akkor ezt így szeretném kezelni. Az ötödik napirendi pontunk Tóbiás Józsefnek egy önálló indítványa az állami és önkormányzati cégvezetőkre vonatkozóan. A hatodik napirendi pont az egyes pénzügyi tárgyú törvények, a lakáshitelesekhez segítő törvénycsomag kapcsolódó módosító javaslatainak a megvitatása. A hetedik napirendi pont kapcsán jelzem, hogy nem érkezett kapcsolódó módosító javaslat, úgyhogy azt javaslom a bizottságnak, hogy ezzel a napirendi ponttal most ne foglalkozzunk. És akkor marad az egyebek.

Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban van-e kérdés vagy észrevétel. *(Senki nem jelentkezik.)* Amennyiben nincsen, akkor kérdezem, ki az, aki támogatja a napirendet. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú. Köszönöm szépen. Akkor hozzá is látnánk a munkához.

Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/1376. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Az első napirendi pontunk az adó- és járuléktörvények, valamint a hozzákapcsolódó egyéb törvények általános vitára való alkalmasságáról történő döntés. Tisztelettel üdvözlöm Balog Ádám helyettes államtitkár urat és munkatársait. Nem tudom, hogy államtitkár úr ki kívánja-e szóban egészíteni az egyébként beadott törvényjavaslatot.

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, azért pár szót szólnék a törvényjavaslatról, hogyha lehet.

ELNÖK: Parancsoljon!

Balog Ádám szóbeli kiegészítése

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A törvénynek a gerincét gyakorlatilag az szja-törvény módosításai adják. Ennek a lényege az, hogy a kormány be kívánja vezetni az arányos, egykulcsos személyi jövedelemadó rendszert. Ennek érdekében gyakorlatilag január 1-jétől minden jövedelemre bevezetjük a 16 százalékos egykulcsos adót. A szuperbruttósítást két év alatt tudjuk kivezetni, ami azt jelenti, hogy az első évben még teljes szuperbruttósítás, 2012-ben már csak egy feles szuperbruttósítás lesz, 2013-tól pedig teljesen megszűnik a szuperbruttósítás.

A törvény másik jelentős eleme a családi kedvezmény bevezetése. Ezt a törvény adóalap-kedvezményként adja meg, tehát adóalapból levonható a kedvezmény, és így lesz

jogosult a család, illetve a szülő a kedvezményekre. A kedvezmény mértéke egy gyerek után - adóban számítva - 10 ezer forint, a második gyerek után megint 10 ezer forint, és három gyerek után összesen 99 ezer forint, tehát gyermekenként 33 ezer forint, és ez a 33 ezer forint jár minden további gyerek után is.

Fontos eleme még a rendszernek az, hogy az adójóváírás megmarad, egy csökkentett mértékben marad meg, ami 2012-2013-ban a kormány tervei szerint tovább csökken, de ez nincsen a törvénybe foglalva, mert ennek a pontos mértékét akkor tudjuk meghatározni, hogyha látjuk, hogy alakulnak a keresetek, hogy alakul az ország gazdasága. Ezt tehát a jövőben fogjuk meghatározni.

Fontos egyszerűsítéseket is bevezettünk a törvényben. Kiveztük a tevékenység szerinti kereset fogalmát, és szintén kiveztük az adóalapot növelő, de adóterhet nem viselő járandóságokat, tehát tulajdonképpen például a nyugdíj adómentessé vált innentől kezdve, tehát semmilyen szerepet nem játszik az adótörvényekben.

Ahogy említettem, az elkülönítetten adózó jövedelmek mind 16 százalékos kulccsal adóznak. Itt természetesen nincsen szuperbruttósítás, tehát osztalék, kamat, ingatlan eladásából származó jövedelem, s a többi, ezek mind 16 százalékkal adóznak.

Szintén fontos eleme a rendszernek a nem pénzben adott juttatások, béren kívüli juttatások rendszerének a némi átalakítása. Itt tulajdonképpen megszüntettük a természetbeni juttatások általános fogalmát, tehát mostantól kezdve csak a meghatározott elemeket lehet természetbeni juttatásként, kvázi nem pénzbeli juttatásként adni. „Nem pénzbeli juttatás”-ra változtattuk ezt a fogalmat, és ez alapján ez egy kicsit átalakult.

A kafetériarendszerben történt egy fontos módosítás, mégpedig a Széchenyi pihenőkártyának... *(Közbeszólásra:)* megújulási kártyának a bevezetése. Ennek az infrastrukturális háttere kialakítás alatt van. Illetve a magán-nyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés a munkáltató által kikerült a kedvezményes körből.

Természetesen mostantól a kafetériaelemek is 16 százalékkal adóznak. Ezt úgy kell értelmezni, hogy felülről 16 százalék, tehát tulajdonképpen ha ezt magára a juttatás összegére vetítjük, akkor ez körülbelül 19 százalékot jelent.

Még egy fontos eleme van talán, az, hogy végül is a hidegétel-utalványt mint fogalmat bár nem hoztuk vissza, de tulajdonképpen a kormány úgy döntött, hogy mostantól kezdve csak ételutalvány van, ételjuttatás, és erre általánosan vonatkozik a kafetériakedvezmény.

Röviden ennyi az szja-ról.

Kisebb módosítások történtek a társasági adóban. Nagyobb módosításnak számít az, hogy 2013-tól a javaslat szerint általánossá válik a 10 százalék, tehát ennek nem lesz határa.

Az evában lényeges módosítás nem történt.

Az általános forgalmi adóban jogharmonizációs célú módosítások történtek, illetve egy lényegi módosítás az, hogy a külföldről kapott pénzzadományokból vásárolt eszközök utáni áfa ismét visszaigényelhetővé válik.

Ezen felül az összes többi törvényben kisebb-nagyobb módosításokat tettünk. A jövedéki adóban jogharmonizációs kötelezettségeknek tettünk eleget a gyógyszernek nem minősülő készítmények terén, illetve egy K+F kedvezményt vezettünk be a kísérleti fejlesztésben felhasznált benzin, gázolaj, s a többi, tekintetében - ez a kedvezmény az áfában is meg fog jelenni.

Ezen felül a jövedéki adóban a szokásos cigaretta-jövedékiadó emelést hajtottuk végre, azért mondom, hogy „szokásos”, mert ez minden évben emelkedik valamilyen szinten az EU-s kötelezettségek miatt. Idén egy viszonylag kisebb, reálisabbnak tűnő növelést vezettünk be.

Az összes többi adónem tekintetében, úgy gondolom, lényeges módosítás nem történt. Különböző jogharmonizációs, illetve az Alkotmánybíróság által jelzett módosításokat tettünk meg. Úgy gondolom tehát, hogy a többiben lényeges módosítás nem történt.

A társadalombiztosítás tekintetében két dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy a tevékenységre jellemző keresettel párhuzamosan a társadalombiztosítás területén is módosítottuk a jogszabályt, tehát itt is kivezetésre került ez a fogalom. Úgy gondoljuk, hogy erre, egy ilyen rendszerre jelen pillanatban az ország nem áll készen sem adóhatósági, sem adózói oldalról. A társadalombiztosítás területén fontos még megemlíteni azt, hogy a törvény bevezette a munkáltatói járuléklaplafont mint fogalmat, de ennek a mértékét a költségvetési törvény fogja meghatározni.

A számviteli területen egyszerűsítések történtek, illetve a könyvvizsgálói kamarai törvény egészült ki, módosult, annak érdekében, hogy megfeleljünk az európai uniós elvárásoknak, erősítettük a könyvvizsgálói közfelügyeleti rendszert.

Röviden ennyit szerettem volna mondani.

Hozzászólások, kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mielőtt átadnám a szót a bizottság tagjainak, ha megengedik, én is mondanék az elején egy-két szót a benyújtott törvényjavaslatról.

Én rendkívül fontosnak tartom azt, hogy a következő esztendőben gyakorlatilag egy olyan adózási jogszabályrendszer lép életbe Magyarországon, amely egyik oldalról rendkívül egyszerű és áttekinthető, másik oldalról pedig a legnagyobb adócsökkentést jelenti - azt hiszem, ezt nyugodtan elmondhatjuk - az elmúlt húsz esztendő történetében. Hiszen ennek az adócsökkentésnek köszönhetően 308 milliárd forint az, ami biztosan ott marad az embereknél, és mindez úgy történik, hogy a következő évben Magyarországon személyi jövedelemadó fronton senkinek nem kell több adót fizetnie, sőt mindenki kevesebb adót fizet. Én azt gondolom, ez egy óriási előrelépés.

Gyakorlatilag megváltozik az adópolitika eddigi iránya. Ez eddig, az elmúlt esztendőkben arról szólt, hogy Magyarországon rendszerint a kisemberek és a kis- és középvállalkozók fizettek több adót, és most az irányváltást talán úgy lehetne a legegyszerűbben összefoglalni, hogy a következő esztendőtől kezdve azoknál marad több pénz, akik eddig a legtöbb adót fizették, és azok fognak több adót fizetni, akiknek eddig a legnagyobb profitjuk volt. Az Országgyűlés az ezzel kapcsolatos döntéseket szerintem tegnap már meghozta, az előttünk fekvő adócsomag innentől kezdve gyakorlatilag csak adócsökkentéseket foglal magában.

Én azt gondolom, egy nagyon fontos előrelépés, hogy az egykulcsos adórendszer mellett, az egykulcsos, arányos jövedelemadórendszeréneke mellett ez az adórendszer egy óriási lépést tesz a gyereket nevelők támogatásának az irányába. Hiszen ilyen mértékű támogatást gyereket nevelő családok még szintén nem kaptak, tehát ez az adókedvezmény, ami gyakorlatilag a rendelkezésükre áll a következő esztendőből kezdve, azt gondolom, érdemben ösztönöznö fogja Magyarországon a gyerekvállalást. Ennyiben tehát van természetesen egy fontos társadalmi célkitűzése is ennek az adótörvény-javaslatnak.

Aztán beszéljünk arról őszintén, hogy az szintén egy óriási előrelépés, hogy az adótörvények tekintetében most gyakorlatilag szinte mindegyé válik, hogy ki milyen ágon vesz ki jövedelmet, azokra egységes adószabályok vonatkoznak. Ez a rendszer megtisztítása szempontjából egy óriási lehetőség. Én azt gondolom, hogy először van lehetőség arra, hogy érdemben gondoljunk arra, hogy a szürkeszféra át fog térni a jövedelemadó területére. Ennek lesz egy olyan típusú ösztönző hatása, ami Magyarországon akár, ha nem is rögtön, de egy-két éves távlaton belül magával hozhatja majd a személyi jövedelemadó-bevételek növekedését, pontosan azért, mert rengeteg embernek, aki eddig esetleg az adóelkerülés útját választotta, ezt követően megéri kifizetni az adót, hiszen ez az ominózus 16 százalék - főleg majd a szuperbruttó több lépcsőben történő kivezetése után -, azt gondolom, lényegesen olcsóbb, mint bármilyen pénzmosási kísérlet. És nézzünk szembe azzal a ténnyel, hogy ez is

egy óriási előrelépés, mert ez azt jelenti, hogy nem büntetni akarjuk az adózót, nem büntetőhatósági eszközökkel akarjuk üldözni, hanem ösztönözni akarjuk arra, hogy fizesse ki az adóját. A pozitív ösztönzők területére lép az adórendszer a következő esztendőől kezdve.

Ugyancsak fontos az a szimbolikus lépés, hogy ez az adórendszer nem bünteti a vállalkozókat, éppen ellenkezőleg: elismeri a munkájukat. Tehát ebben is vannak fontos változások, gondolok itt például arra, amiről az államtitkár úr az előbbieken beszélt, a járulékfizetési maximumnak a megjelenésére. Én azt gondolom, több százezer vállalkozó számára jelenthet ez könnyebbséget a következő esztendőől kezdve.

Ugyancsak egy fontos előrelépés, és erről is beszéljünk őszintén, hogy Magyarországon az elmúlt évek adópolitikájának köszönhetően a nyugdíj, a gyes, az ösztöndíjjuttatások, a lakáscélú munkáltatói támogatás gyakorlatilag nem számított adómentes jövedelemnek. Ezeket gyakorlatilag adóztatta az adórendszer azzal, hogy beszámította az adóalapba. Magyarországon a nyugdíjasokat is effektíve adóztatták az elmúlt években. Én azt gondolom, most sikerül szakítani ezzel a gyakorlattal, azzal, hogy ezek effektíve adómentes jövedelemmé válnak, tehát értelemszerűen mind a nyugdíj, mind a gyes, mind az ösztöndíjjuttatások és a lakáscélú munkáltatói támogatás is.

A kafetériarendszerben bekövetkező változások pedig pozitívak. Egyik oldalról segítik a rendszernek az egyértelműbbé válását, másrészt világossá teszik, hogy itt sem büntetőoldaltól próbál az állam fellépni, hanem ugyanazokat az egységes szabályokat alkalmazza, amelyeket egyébként a személyi jövedelemadó területén is alkalmaz. Lényegében tehát majdnem mindegyé válik, hogy egy munkáltató milyen formában adja oda a jövedelmet, sőt a kafetéria bizonyos elemeinél ez még előnyösebb is, többek között azoknál, amelyekről az előbbieken az államtitkár úr beszélt.

Úgyhogy én ennek a fényében is ajánlom a bizottság tagjainak a figyelmébe, és azt szeretném kérni mind kormánypárti, mind ellenzéki oldalról, hogy gondolják végig: olyan adócsomag fekszik előttünk, amely gyakorlatilag csak adócsökkentést foglal magába a következő esztendőre Magyarországon. Én azt gondolom, hogy ha valamiért, akkor ezért is érdemes támogatni. Azért is érdemes támogatni, mert ez a legnagyobb mértékű adócsökkentés, ami az elmúlt húsz esztendőben történt. Ráadásul harmadik oldalról azért is, mert végre megteszi az első lépést az olyan arányos jövedelemadó bevezetése területén, ahol ha valakinek kétszer akkora a jövedelme, kétszer annyi adót fizet, ha tízszer akkora a jövedelme, tízszer annyi adót fizet, ugyanakkor egy ösztönző hatással bír arra, hogy a szűrkeszférából minél többen kilépjenek az adózók körébe. Ez, azt gondolom, nemcsak a gazdasági növekedésre, de még az adófizetési morálra is jó hatással lesz a következő években.

Köszönöm szépen, én többet nem is kívánok hozzászólni a vitában. Innentől kezdve értelemszerűen a bizottság tagjaié a szó.

Kérdezem, hogy van-e jelentkező. *(Jelzésre:)* Pösze Lajos alelnök úr, parancsolj!

PŐSZE LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Az előnyökről nem kívánok beszélni, mert erről eleget szólt, jogosan, a kormány is meg az elnök úr is. A többsávós, illetve az egykulcsos adókról lehetne itt akadémikus vitát folytatni, én magam is úgy vagyok vele, hogy ugyanannyi előnyt és hátrányt látok a mai magyar helyzetben a többsávós adó, illetve az egysávós adó vonatkozásában. Hiszek az egysávós adó kifejlesztő hatásában, csináljuk ezt!

Nekem egy konkrét kérdésem volna - és mivel minden mindennel összefügg, ezért ezt itt fel akarom tenni - az új elemmel, a megújulási kártyával kapcsolatban. Ez azért érdekes számomra, mert ez a probléma valahol egy másik programban később majd visszaköszön, méghozzá az Új Széchenyi-tervben, legalábbis az Új Széchenyi-terv eddigi verziójában már van egy ilyen előrevetítés, hogy rekreációs kártya. Mi nekem ezzel a problémám? Az egyik az, hogy még nem értem pontosan, hogy mi mindenre vonatkozna ez, de kicsit sejteti az

előterjesztés is, hogy majd most készül el ennek a részletes kormányzati kidolgozása. De ami az én elvi problémám, az a következő:

Ha ez egészségügyi - hogy mondjam? - megújulást szolgálna elsősorban, ha ez volna a filozófiája, és tartok ettől, legalábbis vannak erre előjelek, akkor egy sokkal szélesebb kontextusba kell elhelyeznünk ennek a megítélését, főleg ha tudnánk, hogy mekkora összegről van szó. Tudniillik a szűrés, a megelőzés fontosabb volna, mint a rekreáció. Tehát hogyha itt azt mondjuk, hogy - nem tudom - 30-40-50 milliárdos tételekről lesz szó éves szinten, akkor fel kell tenni a kérdést, hogy ezt az összeget, különböző megoldások keretében, miért nem a prevencióra, a szűrésre fordítjuk, mert annak a haszna a többszöröse volna a rekreációra költött pénz hasznának. Ez volna a kérdésem.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Ha jól láttam, Józsa István alelnök úr is jelentkezett. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Igen, igen, csak nem nagyon tolakodtam. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez egy nagyon szépen felvezetett javaslat - bár furcsállom, hogy rögtön született hozzá képviselői bevezető is -, de azért úgy tűnik, az elnök úrnak meglehetősen rossz véleménye volt a magyarországi jelentősebb keresettel rendelkezőkről, hogyha ilyen pozitívumnak állítja be az egykulcsos adórendszer keretébe történő kifehéritést. Én egyszerűen úgy fogalmaznék, hogy lehet, hogy marad pár százmilliárd kinn, az adózóknál, de azért ez túlnyomórészt - 6-8 százalék - a felső keresettel rendelkezőknél marad, mivelhogy a felső adókulcsot ez a javaslat egy tollvonással eltörli. Ugyanakkor elmarad az a korábbi ígéret, amely többször elhangzott a jelenlegi kormánypárt részéről, akkor még ellenzékből, hogy nagyarányú adócsökkentés. A 17 százalékról 16 százalékra történő adócsökkentés nem olyan túl nagy arányú. Mondjuk a 32 százalékról 16 százalékra történő csökkentés a megfelezése, de ahogy mondom, ez 5-6, talán 7 százalékát érinti a személyi adózó kör felső tartományának. Tehát ettől olyan nagyon boldognak szerintem most még nem lehet lenni - persze akiket érint, azok lehetnek. Akik viszont a Fidesz társadalmi konzultációja keretében, amit választásoknak neveznek, azt várták, hogy jelentősen javul az életszínvonaluk, azoknak egy jottányit sem fog sem a foglalkoztatottságuk, sem a keresetük javulni.

Sajnos rosszul emlékezik, elnök úr, mert ez évben egy jelentős adócsökkentés történt a járulékok területén. Akik megnézték az ez évi borítékukat, a járulékok csökkentése révén egy 140-150 ezer forintos bruttó fizetés esetén - olyan 10 ezer forint körül - több maradt a borítékjukban, míg ennek a módosításnak a hatására, tekintettel arra, hogy az adójóváírás köre csökken, nem biztos, hogy ez elmondható, sőt hogy ha bizonyos kereseti kategóriában nem történik egy 4-5 százalékos bérfejlesztés, akkor igenis rosszabbul járnak, kevesebb marad a borítékban. Én tehát nem érzem ennyire homogénnek, és nincs összhangban azokkal a várakozásokkal, amelyeket korábban önök keltettek.

Amit egyszerűsítésként említett az üdülési csekk, kafeéria, egyéb kapcsolódó szolgáltatások területén, azok, azt hiszem, helyesek, tehát egy ilyen egyszerű szolgáltatást egyszerű kezelés körébe kell helyezni, úgyhogy szerintem ez a része rendjén van a dolognak. De a fő indítéka, amit mondott, az számunkra kevésbé támogatható, mert olyan bevételekről mond le a költségvetés, amelyek a társadalmi szolidaritás és az egyenlő teherviselés alapján nem indokolhatóak. Jól hangzik ez az arányosság, de azért tudnunk kell, hogy a legvadabb kapitalista társadalmakra jellemző ez a lineáris és arányos teherviselés. Franciaországban ötkulcsos, Nagy-Britanniában négykulcsos, Németországban is négykulcsos adórendszer működik, tehát minél fejlettebb egy társadalom, annál strukturáltabb az adórendszere is. És azt kell mondjam, hogy a sokszor példaként említett szlovákiai egykulcsos szja sem egykulcsos, ugyanis ott ismerik a nulla kulcsot is, amit most éppen el kívánnak felejteni.

Tehát vannak benne támogatható elemek, de a dolognak a lényege nem az, mint amit önök ígérte, és ezzel összefüggésben sem tartjuk alkalmas előterjesztésnek. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Kovács Tibor képviselő urat láttam jelentkezni, utána pedig Hegedűs Tamás képviselő úrnak adom meg a szót, majd Scheiring Gábor képviselő úr következik, ez a sorrend.

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Elsőként talán a benyújtás időpontjáról és a vitára szánt időről azt mondhatom, hogy a korábbi időszakban nem volt példa arra, hogy ilyen mértékben korlátozták a parlament ezen jogosítványát, hogy ilyen rövid idő állt a képviselők rendelkezésére arra, hogy egyrészt megismerkedjenek egy ilyen bonyolult jogszabállyal, mint ami itt van előttünk, másrészt pedig nyilvánvalóan hogy kialakíthassák a véleményüket ezzel kapcsolatban.

Egy mindenképpen elmondható: amit az elnök úr mondott, hogy ez az elmúlt évtized legnagyobb adócsökkentése, az meglehetősen barokkos túlzásnak nevezhető, mert ebben az évben például az ön által jelzettnél jelentősebb adócsökkentés történt. És arra szeretnék utalni, hogy szemben a Fidesz adópolitikájával, az előző kormány, az MSZP-kormány adópolitikája az volt, hogy az adójogszabályokkal azokon a társadalmi rétegeken próbáljunk meg segíteni, amelyek erre a leginkább rászorultak, és azoktól várjuk el nagyobb társadalmi hozzájárulást, akik ezt megengedhetik maguknak. Ezért történt az, hogy ebben az évben az alsó jövedelmi szférában kapták a legnagyobb adókedvezményt az állampolgárok, és a felső jövedelmi sávban pedig az alacsonyabbat. Egyébként úgy van, ahogy az alelnök úr is emlegetette, hogy a világban és Európában túlnyomórészt az a jellemző, hogy azok, akik sokat keresnek, a magasabb jövedelmük után magasabb adókulccsal adóznak, jelentősebben járulnak hozzá a társadalmi költségekhez, és akik alacsonyabb jövedelemmel bírnak, azok kevésbé járulnak azokhoz hozzá.

Ez az úgynevezett arányos adórendszer a jövedelemhez képest arányos, de nem a teherviselő képességgel arányos az az adórendszer, amit önök itt kezdeményeztek és bevezettek. Az adójóváírás miatt nyilvánvalóan nem nevezhető egykulcsosnak az adó, hiszen az adójóváírás ezt jelentősen módosítja, ugyanakkor azt kell mondja, hogy emiatt leginkább, hogy a leggazdagabb és a legnagyobb társadalmi rétegeket támogatja..., különösen igaz ez, hogyha arra is tekintettel vagyunk, hogy ezt követően a különböző gazdasági társaságokból kivett jövedelmek után is alacsonyabb adót kell fizetni, ez is a gazdagabb társadalmi rétegeknek kedvez, és a szegényebbek helyzetén tulajdonképpen nem változtat.

El kell még mondjam, hogy az a megállapítása sem igaz az elnök úrnak, hogy itt csak adócsökkentés történik. Szeretnék utalni a jövedéki termékek adójának jelentős mértékű növekedésére például a dohánytermékek esetében, amit nyilvánvalóan azonnal érezni fognak a fogyasztók. És itt rögtön felmerül a kérdés, hogyha az előző évek tapasztalatait megnézzük, hogy sajnálatos módon az ilyen radikális jövedékiadó-növekedés a feketekereskedelem irányába szorította ezt az ágazatot is. Tehát itt várhatóan csökkenni fog az állam bevétele a korábbi időszakbelihez képest.

Szeretném megjegyezni azt is, hogy például az eddig ingyenes közösségi közlekedési bérletek ezek után adókötelesek lesznek, tehát ezen a területen sem igaz az a megállapítás, hogy csak adócsökkentés történik; a bérletek után adót kell fizetnie a társaságnak az előterjesztés alapján. Ez pontosan azokat a társadalmi rétegeket fogja sújtani, amelyek egyébként alacsony jövedelemmel rendelkeznek, közösségi közlekedést vesznek igénybe azért, hogy eljussanak a munkahelyükre, és az alacsonyabb jövedelmükből kell ezt követően majd kifizetniük az utazási bérleteket, mert nyilvánvaló, hogy a munkaadó, miután adózni kell utána, már megfontolja, hogy vállalja-e ennek a költségeit. Ez, úgy gondolom, megint csak nem azokat a társadalmi rétegeket segíti, amelyek leginkább rászorultak.

Mondanom sem kell, hogy most sem történt semmiféle egyeztetés az érdekképviselői szervezetekkel. Nagyszerű mindig arra hivatkozni, hogy mi mindenre felhatalmazást kaptunk a választásokon. A választásokat megelőzően a Fidesz semmiről nem beszélt, hogy mit szándékozik tenni, de most nagyszerű módon lehet hivatkozni arra, hogy a társadalmi felhatalmazás mindenre feljogosítja a Fideszt, és mindent, meg annak az ellenkezőjét is megteheti a törvényalkotás területén.

El kell mondjuk azt, hogy most is nyilvánvalóvá válik az, hogy a társasági különadó azt a célt szolgálja, hogy megteremtődjön a forrása annak az adókedvezménynek, amit a leggazdagabb társadalmi rétegeknek kíván adni a Fidesz-frakció. És az sem egy valós állítás, hogy ezt nem tudják áthárítani ezek a társaságok a fogyasztóra; én még olyan világot nem láttam, ahol egy nyereségorientált gazdasági társaság, még akkor is, hogyha a versenyszféra bizonyos korlátokat tesz ilyen tekintetben, ne tudta volna áthárítani valamilyen módon, direkt vagy indirekt módon az így felmerült költségeit. Nem beszélve arról, hogy azt azért ezen adó kapcsán is el kellett volna mondani, hogy könnyen előfordulhat az a probléma, hogy a Európai Bizottság versenyjogi megfontolásokból nem hagyja jóvá ennek az adónak a bevezetését, könnyen bekövetkezhet az, hogy a kormányzat kénytelen lesz visszavonni ezt az adót, és akkor megint csak kutakodni kell - gondolom, egy ilyen egynapos törvénymódosítás kapcsán -, hogy az ott keletkezett lyukakat hogyan kellene bepótolni.

Az sem volt egy nagyon reális megállapítása a kormánynak, hogy itt az előző kormány által elfogadott költségvetés okozott egy 500 milliárd forintos lyukat, mert akkor beszélni kellene arról a 250 milliárd forintos lyukról, amely a Fidesz-kormány ebben az évben megtett intézkedései miatt következett be. Nyilvánvalóan erről is lehetne egy külön vitát folytatni, hogy az eddig megtett kormányzati intézkedések a költségvetés bevételi oldalán, az ez évi költségvetés bevételi oldalán milyen lyukakat eredményeztek.

A következőkben nyilván nagyon sokat fogunk még erről beszélni és vitatkozni a legkülönbözőbb fórumokon, de ezen ügyek miatt, miután nem találkozik a Szocialista Párt korábban megfogalmazott társadalmpolitikai elveivel, nem tudjuk támogatni ezt az adócsomagot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hegedűs Tamás képviselő úr!

HEGEDŰS TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előttünk fekvő előterjesztésnek a legérdemibb változást hozó része nyilvánvalóan a személyi jövedelemadó, éppen ezért a viták középpontjában is ez áll, így én is erre fogok koncentrálni.

Azzal kezdeném, amivel mindenképpen egyetértünk, és amit a javaslat legnagyobb erényének látunk, ez pedig - túl azon, hogy összességében is egy jelentős mértékű adócsökkentést fogalmaz meg - a családi adókedvezményeknek, mondjuk ki, a drasztikus megemelkedése. Tehát ilyen még nem volt, hogy mondjuk egy háromgyermekes családnál akár a 99 ezer forintot is elérheti a kedvezmény, ez egy nagyságrendi változás minden korábbi kezdeményezéshez képest; ahhoz képest meg különösen, ami az elmúlt nyolc évet jelentette, amikor is ezt a fajta családtámogatási elemet gyakorlatilag kiirtotta az előző rezsim. Ezt egy mérföldkőnek tekintjük a családpolitikában, és azt a megközelítést is támogatjuk, hogy ennek az árát azokkal fizettetjük most meg, akik az elmúlt években indokolatlan extraprofitot szereztek a maguk ágazatában - ahogy ezt tegnap az általános vitában is elmondtuk, elmondtam.

A családi adókedvezményeknél még azt emelném ki, hogy amikor erről folyik a vita, nemcsak a pillanatnyi helyzetet kell néznünk, hogy ez a jelenlegi családokat milyen mértékben érinti, hanem azt is, hogy ennek egy jelentős ösztönző hatása van. Tehát itt nemcsak a pillanatfelvétel az érdekes, hanem a cél is, amit ezzel el akarunk érni, a cél pedig nem lehet más, mint a demográfiai fordulat. Ennek érdekében ez egy nagy előrelépést jelent.

Gyakorlatilag a háromgyerekes családok döntő többsége mintegy 420 ezer forint bruttó keresetig teljes adómentességet élvez. És én egy fals ellenérvnek tartom, amikor azzal érvel valaki, hogy de hiszen ezt ki sem tudják használni, hiszen ez azt jelenti, hogy aki nem tudja teljes mértékben kihasználni, az gyakorlatilag nulla adót fizet, tehát teljes adómentességet élvez a jövedelme után.

Szintén az adótörvényen túlmutató hatás az, és a családpolitikát érinti, hogy ezzel megint jó irányban változott a családtámogatási rendszerek belső aránya. Az elmúlt nyolc évben gyakorlatilag szinte kizárólag a családi pótlékokra alapozódott a családtámogatás, aminek rendkívül káros társadalmi hatása van, hiszen egyfajta segélyezésként fogja fel a családtámogatást. Számunkra az adókedvezmény hangsúlyozása azt fejezi ki, hogy ez egy befektetés a jövőbe, nemcsak az egyének, hanem a társadalom szintjén is. Ezt tehát mindenképpen egy rendkívül erőteljes és kedvező társadalmi hatásnak tekintjük.

Éppen ezért amennyiben megvalósul a miniszterelnök úrnak az a tegnapi javaslata, hogy ezt alkotmányba is foglaljuk, hogy ez hosszú távon is kiszámítható legyen, és biztonságot teremtsen, mindenképpen támogatni fogjuk. Hiszen minden ilyen javaslatnak a gyengesége az alapesetben, hogy fennáll az a veszély, hogy a következő kormány egy négy évre megszavazott változást esetleg eltöröl. Rendkívül fontosnak tartom tehát, hogy ezt a fajta szemléletet, ezt az adókedvezményeken keresztül megvalósuló erőteljes családtámogatást az alkotmány szintjén is rögzítsük.

Beszéljünk arról is, amivel nem értünk egyet, amit máshogy látunk. Mivel itt a viták középpontjában a linearitás vagy progresszivitás fog állni az adórendszer tekintetében, kétségtelen sok előnye van a lineáris adórendszernek. Pösze Lajos képviselőtársam, alelnök úr is utalt erre, a kifehérítő hatás szempontjából például ez kétségtelenül kedvező. És az is igaz, hogy ez nem fekete-fehér kép, bár sok érv szól a progresszivitás mellett, és sok érv szól a linearitás mellett is. A Jobbik álláspontját az határozza meg ebben a tekintetben, hogy a társadalmi igazságosság a progresszivitás mellett szól.

Én úgy gondolom, hogyha nem egy-, hanem kétkulcsosra bővítjük ezt a rendszert, az még nem borítja fel azt a fajta egyszerűséget, amelynek a megcélzása egyébként nagyon helyes, hiszen a jelenlegi adórendszer legnagyobb problémája az, hogy rendkívül bonyolult. Tehát úgy gondolom, hogy egy kétkulcsos rendszer megjelenése még nem borítja fel ezt az egyszerűséget. Ezzel kapcsolatban lesznek módosító javaslataink.

Az egykulcsos melletti, az arányos rendszer melletti érvek között egyet kétkedéssel fogadok. Tehát a foglalkoztatásbővítő hatását nem látom igazoltnak, hiszen az, hogy a személyi jövedelemadónak a mértéke csökken a munkavállalónál, ugye ettől még a munkáltató terhei nem fognak csökkenni, tehát én ezt nem tartom túl meggyőző érvek.

Ami viszont előnye lehet, és akkor ehhez kapcsolódik mindjárt egy másik meglátás is, hogy ha már a kifehérítő hatásra alapozni akarunk, és ez nagyon fontos, hiszen becslések szerint itt körülbelül egyharmadot is elérhet az adóelkerülés mértéke Magyarországon, és ez talán a legfontosabb probléma, amit orvosolni kell, hiszen a közteherviselés kiterjesztésének ez a legnagyobb akadálya ma jelenleg. Akkor ha már egyszer ilyen mértékű könnyítés lesz az adórendszerben, akkor ahhoz párosuljon megfelelő szigorúságú adóellenőrzés is. Természetesen nem úgy, hogy boldog-boldogtalannak rettegnie kelljen attól, hogy mikor száll rá az APEH és ellenőrizheti. Tehát a pozitív motivációnak és a törvény szigorának kéz a kézben kell járnia.

Az adóelkerüléssel kapcsolatban, amire utaltam, hogy milyen nagymértékű, egyrészt az egyének szintjén nagy jelentőségű, itt a személyi jövedelemadónak az egyszerűsítése, csökkentése, és ezzel együtt az ellenőrzés következetessége jótékonyan hathat. A vállalkozásoknál más a helyzet. A vállalatoknak az adóelkerülése kapcsán, ugye ezt nem fogja orvosolni ez a probléma, az, ami ezt orvosolja, az túlmutat ennek a törvénynek a keretein. Itt a könyvelési trükköknek az alkalmazásáról van szó, illetve ezeknek az alkalmazási

lehetőségeknek a megszüntetéséről, amelyre a kormánynak mindenképpen megoldást kell találnia, hogyha nemcsak egy ideiglenes megoldással akar utadót kifizetni az indokolatlan extraprofitot szerzett ágazatokra. Ezt csak így utalásképpen mondtam, hogy az adócsomag ettől lesz teljes távlatilag, hogyha ezeket a kiskapukat sikerül majd bezárni a jövőre nézve. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Scheiring Gábor képviselő úr, parancsolj!

SCHEIRING GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni, mert azt hiszem, hogy aki figyelt, az nagyjából ismeri már a véleményemet, illetve az LMP véleményét a kérdésben.

Röviden itt a szocialista képviselőtársaimra reagálnék, akiknek a, bár nem mindig tudom követni, de azt hiszem, a társadalompolitikai elképzeléseink azért inkább találkoznak, mint ütköznek. Azért abban vitatkoznék, hogy ez nem egy jelentős mértékű adócsökkentés, ugyanis az SZJA- és a társaságiadó-csökkentésből származó költségvetési bevételkiesés valahol 4-500 milliárd forint körül lehet, ami azért egy elég jelentős tétel, és hát ezért is van szükség a bevételi oldalon új adók bevezetésére.

Szóval szerintem ez egy meglehetősen jelentős beavatkozás, és mint ilyen, megérdemli azt, hogy alaposan odafigyeljünk rá.

Magáról, az adórendszernek az átalakításáról már több fórumon is kifejtettük a véleményünket, itt a linearitás versus progresszivitásba kifejezetten nem is nagyon mennék bele. Azt gondolom, hogy a kormánynak a saját maga által felvázolt rendszerben két rossz közül lehet választani.

Az egyik rossz, amit itt az önök anyagában is olvashatunk, az, hogy az átlagkereset szintjén foglalkoztatott magánszemély nettó jövedelme 2010-ben havi 141283-ról most majd 141952 forintra emelkedik, ha 5 százalékkal emelik a bruttó kereseteket, azaz minimálbéremelést hajtanak végre. Tehát mondom még egyszer, ez az 500 milliárdos bevételkieséssel járó adóátalakítás az átlagkereset szintjén, 5 százalékos béremelés mellett – írj és lásd – kemény 700 forintos jövedelemnövekménnyel fog járni. Bár az átlagkereset kétszeresén 35 ezer forintos a növekmény, azt gondolom, ezek a számok magukért beszélnek. Lehet itt az arányosságot az előtérbe tolni a kommunikációban, de szerintem ez mérhetetlenül igazságtalan, és mi egyértelműen a szolidáris és sávós jövedelemadó mellett tesszük le a garasunkat.

Az egyik rossz, amit választhatnak, az az, hogy kitartanak emellett az egykulcsos, 16 százalékos személyi jövedelemadó mellett, és nem emelik a minimálbért, ebben az esetben még rosszul is járnának a jövedelemsáv legalján találhatók. Most úgy látszik, hogy a másik rosszat választották, azt, hogy megemelik a minimálbért, amit talán megint nem kell ecsetelnem, hogy az alulfoglalkoztatottság, a munkanélküliség az alacsony jövedelműek, az alacsony képzettségűek körében a legmagasabb. Ezeknek az embereknek a foglalkoztatási költségei megemelése az ő munkaerő-piaci kilátásaikat jelentősen rontja. Ezért mondjuk, mondtuk mi már azt több alkalommal, hogy ez az intézkedés így, ebben a formában vagy elvesz pénzt legalulról, vagy pedig rontja a foglalkoztatási esélyeket, létszámleépítésekkel járhat, de a minimum, amit elmondhatunk, az az, hogy nagyon nagy mértékben megnehezíti azoknak az embereknek a munkaerő-piaci elhelyezkedését, akik erre igazából a leginkább rászorultak.

Szóval szerintem két rossz közül választhat a kormány ebben a rendszerben, ezért kérjük mi azt, és kérem én ezúton is, hogy amennyiben még módjukban áll, fontolják meg ezt az egész adóátalakítást, mert lennének olyan intézkedések, amelyekkel lehetne csökkenteni az élőmunka terhét, az önök által is ismert járulékcsökkentéssel, ami sokkal igazságosabb és munkahelyteremtésnek is sokkal jobban megfelelne.

Egyetértünk, hogy ez a legfontosabb eleme az adótörvényeknek.

Még nagyon röviden a családi adókedvezményről szeretnék egy-két szót ejteni. Azzal az alapelvvel egyet tudunk érteni, hogy – talán itt lehet kicsit szakmaibban fogalmazni – a horizontális igazságot bevegyük az adózási rendszerbe, tehát hogy jövedelmet csoportosítsunk át azonos jövedelmi sávokon belül azoktól, akik nem vállalnak gyereket azok felé, akik gyereket vállalnak. Azt gondolom, hogy ez az igazságosság vagy a társadalmi szolidaritás egyik formája. Ezt kétféle úton lehet elérni. Tehát a gyermekvállalás költségeinek társadalmosítását kétféle úton lehet elérni, az egyik útja az, hogy adókedvezményeket adunk, és ez is egyfajta horizontális átcsoportosítás, a másik útja az, hogy közszolgáltatásokkal, illetve közvetlen pénzbeli transferekkel társadalmosítjuk ezt a költséget.

A horizontális igazságosság szempontjának mind a kettő megfelel, ugyanakkor az utóbbinak, tehát a közszolgáltatásoknak, bölcsődéknek, óvodáknak, családi pótléknak van egy nagy előnye az adókedvezmény-formához képest, leginkább ehhez a formához képest, amit itt most elénk terjesztettek, az, hogy vertikálisan is igazságos, tehát a különböző jövedelmi csoportok közötti egyenlőtlenségeket nem fokozza. Nem támogatja bőkezűbben azokat a családokat, azokat a gyermekvállalókat, akiknek nagyobb a jövedelme azokhoz képest, akiknek kisebb a jövedelme. De még hogyha belül is maradunk a családi adózás rendszerén, az adózás sávossá tétele és az adókedvezmény sávossá tétele jelentősen tudná javítani jelenleg azt a csorbát, amit a vertikális igazságosság szempontja szenved ebben a rendszerben, és mi majd kommunikálni is fogjuk ez irányú javaslatainkat.

És talán még egy utolsó megjegyzés a társasági adóval kapcsolatban. Ha jól emlékszem, a 29 pontos akcióterv részeként, az első akciócsomag részeként 500 millió forintig már bevezették a 10 százalékos társasági adót. Már akkor is furcsállottuk ezt a lépést, mert a kormánynak azt a vízióját vagy filozófiáját támogatjuk, hogy a kkv-kat jobb helyzetbe kívánja hozni, ugyanakkor az 500 millió forintos nyereségességi határon belül vagy az 500 millió forintos árbevételén belül a nyereséges cégek döntő része nem kis- és közepes vállalkozás. Tehát akikhez ez az adókedvezmény, adócsökkentés megy, az nem a magyar kis- és közepes vállalkozások köre, hanem a nagyvállalkozásoké. Most ez 500 millió forint felett is érvényes lenne, ha jól értelmezem, ami viszont aztán végképp nem a helyi gazdaság megerősítését szolgálja, a munkahelyteremtésről nem is beszélve, mert ezek a pénzek tipikusan olyan helyre mennek, olyan fogyasztásokat generálnak, ami nem a helyi gazdaságban megtermelt javak vásárlására megy. Erre szoktuk felhozni példaként a plazmatévé, illetve az Audi A4-est, ami nem szolgálja a helyi gazdaság megerősítését és a munkahelyteremtést.

Itt újfent csak a járulékcsoökkentésre, illetve különböző olyan zöldberuházási és gazdaságfejlesztési programokra tudnék hivatkozni, amelyeket már számos alkalommal ismertettünk írásban is, illetve szóban is, amelyekről egyébként önök is beszéltek a kampányban, meg még a kormányprogramban is beszéltek zöldberuházás-élénkítésről, zöldközbeszerzésekről. Ezek lennének olyan közvetlen gazdaságélénkítő eszközök, amelyekkel érdemben lehetne munkahelyeket teremteni. Az adócsökkentés - számos helyen bizonyított tény -, főleg ebben a formában, nagyon korlátozottan vagy nem alkalmas új munkahelyek létrehozására. Úgyhogy ebben a formában biztosan nem fogjuk tudni támogatni ezt az adócsomagot.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Szatmáry Kristóf alelnök úr jelentkezett még, ha jól láttam. (Szatmáry Kristóf: Nem.) Parancsoljon, államtitkár úr.

Balog Ádám válaszai, reflexiói

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Számos észrevétel hangzott el, mindenekelőtt egy pár félreértést szeretnék tisztázni, és lenne egy pár megjegyzésem is az elhangzott kritikákra.

Egy nagyon rövid visszajelzés: a közösségi közlekedés nem került ki a kafetériából, tehát az benne maradt a kafetériában.

Egy másik - szerintem - félreértés, hogy a jövedéki adó jelentősen meg lesz emelve. Az előző évihez képest ennek az emelésnek a mértéke lényegesen alacsonyabb, a gyártókkal leegyeztetett mértékben és elfogadhatóan lesz emelve ez. Egy doboz cigaretta ára körülbelül 20 forinttal fog emelkedni, ami állítólag megfelel a fogyasztók tűréshatárának.

De igazából nem is ezekre szeretnék reagálni, hanem inkább arra, hogy sokan támadják itt ezt az arányos, egykulcsos szja-t. A kormány igazából úgy gondolja - ahogy az elnök úr is jelezte -, hogy az elmúlt időszaknak az a politikája, hogy egyre jobban próbáljuk megsarcolni az úgymond jobban keresőket vagy legalábbis a bevételüket bevallókat, az nem működött. Ezért egyszerűen párbeszédet kell kezdenünk a társadalommal, és egy olyan megoldást kell javasolnunk, amit teljesíteni akarnak - és mi úgy gondoljuk, hogy ez az a megoldás, amit teljesíteni tudnak, és teljesíteni akarnak. Ezt nemcsak kitaláltuk, hanem számos szociológiai elemzést, társadalomkutatást átnéztünk, amely azt igazolta, hogy ez egy olyan mérték, amit a társadalom hajlandó elfogadni, ahogy azt az elnök úr is megjegyezte a bevezetőjében. Mi tehát nem gondoljuk úgy, hogy az a dolog fenntartható, hogy a felső tizenpár százalék fizesse az adóalapnak több mint felét, vagy bizonyos években akár többet is, és hogy ez a tendencia egyre romoljon.

Hogy milyen csökkentések történtek az elmúlt években, azzal sem értünk egyet. Mert az, hogy az adókulcs lecsökkent 36-ról 32 százalékra vagy egész pontosan 40-ről 32 százalékra, mert a különadó kivezetésre került, majd rátettek egy szuperbruttót, ami által 40,4 százalék lett az adókulcs, az véleményünk szerint nem adócsökkentés.

A világban milyen progresszív rendszereket használnak. Számos nyugat-európai kollégával is konzultáltunk, szlovákiai kollégával is, és az, hogy egy kulcs vagy progresszív, abszolút nem egyértelmű Nyugat-Európában sem. Számos ország gondolkodik az egykulcsos adó bevezetésén. Nekik van egy hallatlan előnyök: ott van adómorál, legalábbis lényegesen jobb az adómorál, mint nálunk, tehát nem annyira akut a probléma, de ott is probléma. Csak emlékeztetem önöket a lichtensteini esetre, amikor a németek odavitték a pénzüket, vagy arra, hogy az angolok Jersey szigetére viszik a pénzüket vagy Man szigetére, tehát azért nem olyan egyszerű ez a kérdés.

Szlovákia. Szlovákiában ugyanolyan adózás van, mint nálunk, tehát nincs adómentes jövedelemhatár.

Ezek lettek volna a legfontosabb és alapvető pontjaim.

Amit még szeretnék megjegyezni, az az, hogy a társasági adó csak 2013-tól fog életbe lépni. Itt a megdölgés az volt, hogy fel kell fogjunk azt, hogy egy európai verseny van. Az adóalap olyan gyorsan változik Európában, hogy el nem tudjuk képzelni, tehát gyakorlatilag fél év alatt képesek átstrukturálni a cégek az adóalapjukat. A hozzáadott értéket végző tevékenységüket jellemzően Svájcba, Luxemburgba viszik - mi azt szeretnénk, ha hozzánk hoznák.

Én is úgy gondolom, hogy a kedvezmény jelentős, ahogy azt a képviselő úr is említette, tehát hogy mekkora adócsökkentés lesz, azt véleményem szerint csak jelentősnek lehet nevezni, ebben egyet kell értenem az elnök úrral. És hogy ez a csökkentés hol jelentkezik, az pedig egybevág azzal, amit az elején próbáltam jelezni, hogy szakítani akarunk azzal a politikával, hogy a felső jövedelmi rétegek... Azért nem nevezném felső jövedelmi rétegnek, mondjuk egy bruttó 300 ezer forintos jövedelmet nem érzek olyan óriási jövedelemnek, de szakítani szeretnénk azzal, hogy a magas jövedelműeket aránytalanul

akarjuk terhelni, és azt várjuk, hogy ők ezt szó nélkül be is fizessék, és kövessék a jogszabályokat. Ez a politika nem működött az elmúlt években - mi ezen változtatni kívánunk.

Még egy, a családi kedvezményhez kapcsolódó hozzáfűznivalóm lenne. Sokan kritizálják ezt a három gyerek után adott, tényleg óriási mértékű kedvezményt. Azt kell mondanom önöknek, hogy egészen szomorú, amit a statisztikákban láttunk. A három gyereket nevelők szegények. Nem a hat gyereket nevelőkről, a tíz gyereket nevelőkről, hanem a három gyereket nevelőkről van szó, ők a szegények, és sajnos ez az adókedvezmény tényleg kevesüket tudja érinteni. Mi abban reménykedünk, hogy ha ösztönzőleg hat ez a jövedelemkiesztés, adókiesztés a gazdaságra, és motiváljuk ezeket az embereket a munkára, a jövedelemszerzésre, akkor ez segít nekünk.

Tulajdonképpen ezeket szerettem volna röviden visszajelezni. Természetesen ha bármilyen részletes kérdés merül fel a későbbiekben, azokat is igyekszem megválaszolni, de úgy gondolom, hogy ezeket mindenképpen tisztázni kellett. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelentkezések.*) Úgy látom, egy kicsit korán adtam meg a szót az államtitkár úrnak, mert még mindig látok jelentkezéseket. De most azt szeretném kérni, hogy legyen egy utolsó jelentkezési kör. (*Jelentkezések.*) Baja Ferenc képviselő úr, Pósz Lajos alelnök úr és Szatmáry alelnök úr - ebben a sorrendben megadom a szót.

További hozzászólások, kérdések

DR. BAJA FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyrészt az adó- és járulék törvényhez kötődően rögzíteni kell azt, hogy ez egy technika, egyfajta társadalomképet tükröz, nem a technikai kérdések a fontosak, hanem az, ami ennek eredményeként és következményeként kialakul. Másrészt az adótörvény a költségvetési törvénnyel együtt értelmezhető igazán, hiszen az egyikkel a bevételi oldalról nyúlunk bele a rendszerbe, a másik oldalon pedig nyilván prioritásokat adunk. Ma nem látjuk a költségvetést, ezért összességében a társadalmi hatások még kevésbé vizsgálhatók. De az nem vitatható, hogy azért annyira jelentős pontokon nem nyúl hozzá az adótörvény a rendszerhez, mint azt láttatni szeretnék - majd mindjárt elmondom, hogy miért.

Lényegében egy ilyen adórendszer és költségvetési rendszer megítélése szempontjából azt kell vizsgálnunk, hogy mi a társadalom legjelentősebb problémája ma. A társadalom legjelentősebb problémája - sokakkal egyetértek, akik ezt mondták - az alulfoglalkoztatás. Ez a rendszer jelen pillanatban ezt nem korrigálja, nem tudja korrigálni - ezt csak tényként közlöm, nem olyan egyszerű ezt korrigálni. Nem azt mondtam, hogy olyan könnyű lenne most hirtelen munkahelyeket teremteni az adórendszerrel vagy a költségvetéssel, csak azt állítom, hogy ez a legnagyobb kihívás Magyarország számára, hogy munkahelyek legyenek, és ez ehhez pillanatnyilag sokat nem tud hozzátenni - maradjunk ennyiben! -, nem javítja jelentősen a foglalkoztatási feltételeket. Szemben azzal, hogy 10 százalékról lementünk 5 százalékra, ezt a Fidesz nem követi, bizonyos értelemben a Fidesz az eredeti ígértét sem tudja itt tartani - mindegy, hogy mi ennek az oka, nem bántok ezzel senkit. Csak tényként rögzítem, hogy ezzel számolnunk kell, hogy nem fog jelentősen növekedni a foglalkoztatás.

Azt én egy kicsit illuzórikusnak tartom, hogy a jelentős keresettel rendelkezőknél ott maradó adótömegeből nagyon jelentős foglalkoztatás keletkezne. Biztosan lesz valamennyi, ezt én nem vitatom, de hogy ez nem lesz jelentős, az biztos. Ilyen értelemben ez az adórendszer a versenyképességet sem növeli jelentősen, hiszen a versenyképesség éppen a foglalkoztatásból következne, és nem mérséklődik az adócentralizáció sem, ilyen értelemben sincs nagyon jelentős változás. El kell ismerjünk az egyszerűsítést, egy csomó területen valójában egyszerűsödik az adórendszer, kicsit nagyobb lesz azért ez, mint egy söralátét, de az nem vitatható, hogy jelentősen az egyszerűsítések, önmagában könnyebb lesz az adót bevallani,

átláthatóbb, minden ilyen egykulcsos rendszer egyébként átláthatóbb, ezek ilyen értelemben pozitívumai a rendszernek. A legnagyobb problémát, mégis azt gondolom, az jelenti, hogy tehát munkahelyet nem teremt, és ezen keresztül nem tud stratégiaileg hozzájárulni ahhoz, hogy a problémákat stratégiai értelemben megoldjuk. Jelen pillanatban az adók, ezek az úgynevezett különadók, amelyek csökkenteni fogják a versenyképességet és nem javítják a foglalkoztatást, arra alkalmasak, hogy három évig kezelik és konszolidálják a rendszert.

Nem tudjuk, mi fog történni akkor, amikor ezt a 300-500 milliárdos tételt ki kell vezetni a rendszerben, ilyen értelemben nem történik erre érdemi, stratégiai felkészülés. Tehát jelen pillanatban nyilván abban reménykedhetünk, hogy majd a gazdasági növekedés vagy valami ezt a problémát kezeli, de ebben látjuk mi a legnagyobb problémát, hogy stratégiai átalakítás, érdemi hozzányúlás nincs. Nyilván azért sincs, merthogy azt kell mondjuk, hogy bizonyos csoportok számára ez a dolog kedvezőbb és senki számára nem kedvezőtlen. Ez azt is jelenti, hogy most konszolidálunk, de stratégiaileg felemészítjük a fejlődésünk lehetőségeit. Ez egy valódi probléma lesz majd a mindenkori magyar kormány számára.

Mi jobban szeretnénk, hogyha a foglalkoztatás irányába haladna, és hát természetesen minden körülmények között elutasítjuk azt a típusú egyszázalékos, kifejezetten a gazdagok számára nagyon komoly előnyöket jelentő lehetőséget, amely lehet, hogy abban fog megvalósulni, hogy majd ezek az emberek többet fizetnek, de lehet, hogy abban az extra fogyasztásban, ami jelen van Nyugat-Európában, jelen van Szlovákiában, amely extra fogyasztás kifejezetten irritáló lesz a magyar társadalom számára, kifejezetten elfogadhatatlan lesz, hiszen nagyon jelentős jövedelmekből fog ez a pénz befolyjni.

Ráadásul, hozzáteszem, és nem demagóg módon, ezen a bizottsági szinten elmondható, tegnap a parlamentben nem mondtam el: hogy azért a válságadókkal sújtott ágazatokban persze a fogyasztók fogják majd megfizetni ennek az árát, és az sem véletlen, hogy ezeken a területeken a menedzsmentekkel nem folytat háborút ez a kormány. Hiszen a menedzsment minden tagjának jövedelme jövőre, meg a rákövetkező években több százezer forinttal lesz több. Az ő számukra válságadó ide-oda, kifejezetten kedvező ez a szituáció, a saját zsebükre való tekintettel nyilván nem kifogásolják a válságadót. Kérdés, hogy majd mennyire fogják ezt áthárítani, és mennyi lesz ennek az inflációs hatása. Erről nyilván vita van közöttünk, ezt én értettem. Mi azt állítjuk, hogy ez az áthárítás lényegesen jelentősebb lesz, elérheti a mi megítélésünk szerint az 50 százalékot, nyilván nem fogja elérni a 100 százalékot, teljes egészében nem fogja tudni áthárítani, de már 50 százalék is nagyon komoly mindazok számára, akik adott esetben telefonálnak, villanyáramot vesznek igénybe, gázszolgáltatást vesznek igénybe, és a legalacsonyabb keresetűekhez tartoznak. Azt remélem csak, hogy a költségvetés tervezése során erre vonatkozóan lesznek kompenzációs javaslatok, de ezt majd a költségvetés tárgyalásánál meglátjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pösze Lajos alelnök úr!

PŐSZE LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy még egyszer megszólalhatok. Egy picit idézőjelben szeretnék ünneprontó lenni, de nagyon idézőjelben. Ugye két vagy három napja, amióta ez a törvénytervezet publikussá vált, lényegében az a domináns hang, hogy milyen nagy lépés ez, milyen nagy átcsoportosítás a családok, a többgyerekesek javára. És nagyon fontosnak tartom, hogy ezt szögezzük le, én a magam részéről elismerem, ez egy történelmi lépés az elmúlt húsz vagy harminc év gyakorlatához képest. Nagyon fontos, de szögezzük le, nagyon bátor, nagyon fontos lépés.

De! Ha jól belegondolunk, hogy végül is a családok mekkora köre tudja igénybe venni majd teljes mértékben mind a gyerektámogatást, mind az egykulcsos adó összes kedvezményét, tehát, hogy például mondjuk egy 350 ezer forintos bruttó fejenkénti átlagjövedelem mellett lehet kihasználni mondjuk azt a 150 ezer forint teljes előnyt, ami

három gyerek mellett ebben a rendszerben benne van, és sajnos az ennél kevesebbet keresők nem tudják három gyerek mellett sem, legfeljebb, mondjuk 80-100 ezer forintig ezt az előnyt kihasználni, és ha megnézzük, hogy milyen költségei vannak ma a gyerekevelésnek, akkor mondjuk ki azt, legalábbis azt mondom én is, hogy bizottsági szinten, hogy ez nem fogja megoldani a gyerekszám-növekedést. Ha az Új Széchenyi-tervben említett lakásépítési program, ahol külön foglalkoznak azzal, hogy a családoknak, gyerekeseknek milyen előnyöket fognak biztosítani, és ahol, szintén az Új Széchenyi-tervben utalnak arra, hogy a foglalkoztatáspolitikában a részmunkaidősök, a nőknek a foglalkoztatásában mit szeretnének csinálni, ha ezek nem épülnek bele, nem tapadnak rá szervesen erre a mostani adóváltozásra, akkor itt nem fog nőni önmagában, vagy aggályos, hogy fog-e nőni a gyerekszám Magyarországon.

Márpedig ez egy akkora probléma, a társadalomnak egy első számú problémája, tehát minden eszközt ennek kell alárendelni, tehát ezt tovább kell vinni, folytatni kell. Nincs lezárva a mű, nem lehet azt mondani, hogy a gép forog, az alkotó pihen. Ez csak az első lépés a családtámogatásra.

Már csak azért is, mert van azért egy strukturális aggály is a mostani betérjesztésben. A '80-as években, még a Lázár-kormány idején egy óriási társadalmi vitát lefolytattunk arról, hogy hogyan lehet eljutni a harmadik gyerekig. És a társadalomtudósok kimutatták, hogy a második gyereken keresztül. (*Derültség.*) Ez ilyen egyszerű. Évekig kutatták világhírű tudósok. És ebből a rendszerből hiányzik még egy mankó a második gyerekhez, tehát lesz min dolgoznunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szatmáry Kristóf alelnök úr. Ha megengedik, utána lezárnám a vitát.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm. Csak nagyon röviden reagálnék, meg pár gondolatot elmondanék arról elsősorban, hogy sokan próbálták megfogalmazni, hogy miben is áll itt az arányos adózás kérdése a progresszív adózáshoz képest. Én azt gondolom, hogy ezt komplexen kell kezelni. Tehát amikor egy kormány próbál egyébként az állami szerepvállalás növelésével a piaci kihívásokra reagálni, lásd különadóval, meg jó néhány lépéssel, akkor egy hibát nem követhet el, mégpedig azt, hogy magát a társadalmat, a társadalomban dolgozó embereknek az innovációs képességét vagy a többre vágyási képességét visszafogja. És ez a kettő együtt érvényes. Tehát, hogy ha egyrészt az állami szerepvállalást különadókkal sújtom, ami nem nevezhető éppen vadkapitalista, ahogy itt elhangzott, tettnek egy kormány részéről, akkor a másik oldalról igenis ösztönözni kell a társadalomban lévő embereket azzal, hogy például egy arányos adózási rendszert vezetnek be, vagyis azt üzenem a társadalomnak, hogy az erős állam szerepe mellett az állampolgároknak igenis az a jó, hogyha többre törekszik, megpróbálja a jövedelmét növelni, megpróbálja jobb esetben bevallani a jövedelmét. Tehát én azt gondolom, hogy ez a kettő együtt érvényes.

Egyébként az, hogy ellenzéki képviselőtársaim egyrészt vadkapitalista jelzővel illetnek, egy másik különadó kapcsán pedig éppen a túl szocialista jelleget tulajdonítják a kormánynak, meg nem piacbarátnak jellemzik, ez pont abból adódik, hogy nem látják azt, hogy ez a kettő együtt érvényes. Úgy lehet egy társadalmat mozgásba hozni, a kihívásokra reagálni, ha jelen pillanatban az állami szerepvállalás növelése mellett nem veszem el az emberek kedvét a munkától.

Csak néhány gondolat egyébként arról, hogy most itt sokan bírálják ezt az arányos adózási rendszert, ami arról szól, hogy mindenkinek csökken az adó mértéke, csak vissza tudnék utalni, hogy ezt egyébként egy kicsit más kontextusban a szocialisták is megtették az elmúlt nyolc évben, csak éppen az áfát hozták egy szintre. Mind a két áfakulcsot felvitték 25 százalékra. Ahhoz képest azért ez egy jelentős különbség, hogy mind a két adósáv csökken, önök meg mind a két adósávot növelték. Tehát ennek a bírálatával, legalábbis az elmúlt nyolc

év kapcsán óvatos lennék. Egyébként a javaslatnak jó néhány olyan eleme van, ami az adózásán kívül is segíti a vállalkozókat. Egyet hadd emeljek talán ki, nem hangzott el vagy talán csak nem eléggé, ez a tevékenységre jellemző keresetnek a megszüntetése, ami nagyon komoly probléma volt és kihívás az elmúlt időszakban a vállalkozások részéről, amit ez ugyancsak kezel.

Még egy dolgot kiemelnék, hogy történt-e egyeztetés, illetve hogy viszonyulnak ehhez a gazdálkodó szervezetek. Én csak nagyon óvatosan jegyzem meg, mert én magam is egy ilyen szervezetnek vagyok a vezetője, nekem még nincs testületi döntésem, hogy erről nyilatkozzak, de ha valaki elolvassa egyébként a hétvégéken megjelent, a VOSZ-tól az MGYOSZ-on keresztül az MKIK elnökségéig vagy az OKISZ elnökségén át a mérvadó gazdasági szervezeteket tömörítő nyilatkozatokat, ott egyértelműen mindenki áttörésnek érzi, és pozitív fordulatnak érzi ezt az adócsomagot, amely egyrészt a munka, az élömunka terheit csökkenti azáltal, hogy az adókulcsokat csökkenti, másrészt a társasági adó részéről is pozitív változásokat éreznek.

Én úgy gondolom, hogy ez a csomag összességében valóban egy komoly lehetőséget biztosít a magyar társadalom számára. És én azt gondolom, hogy persze mindent lehet jobbra tenni, meg mindent lehet javítani, de ez a csomag akkor is az elmúlt időszak egyik leginkább pozitív adóváltozása mind az állampolgárok, mind a vállalkozók részére, és ezért természetesen a Fidesz-frakció részéről ezt támogatni is fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor a vitát lezárom. Kérdezem, hogy az államtitkár úr kíván-e még esetleg reagálni az elhangzottakra, vagy már az előzőekben megtette.

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nincs több hozzáfűznivalóm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor viszont a döntés következik.

Határozathozatal

Az általános vitára való alkalmasságról fog dönteni a bizottság. Ezért arra szeretném kérni a bizottság tagjait, hogy aki az elénk került adótörvények általános vitára való alkalmasságát támogatja, az, kérem, kézfelemeléssel jelezze ezt. *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy ez 20 igen szavazat. Ki az, aki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* 5 nem szavazat. Tehát 20 igen és 5 nem szavazat mellett a bizottság az adótörvényeket általános vitára alkalmasnak találta.

Köszönöm szépen.

Most akkor többségi, kisebbségi előadó kijelölése következik. Kérdezem, hogy a többségi előadó tekintetében esetleg meggyőzhetjük-e Szatmáry Kristóf alelnök urat, vagy sem. *(Szatmáry Kristóf: Igen.)* Meggyőzhetjük. Ki lesz a kisebbségi előadó? *(Jelzésre:)* Kovács Tibor képviselő úr. Jó, rendben, akkor kérem ezeket átvezetni. *(Az elnök Szatmáry Kristóffal egyeztet.)* Bocsánat, akkor Kupcsok képviselő úr vállalja? *(Dr. Kupcsok Lajos: Igen.)* Akkor ő lenne a többségi előadó a bizottság részéről.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló T/1377. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Ezzel a módosítással át is térünk a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságára, ahol ugyanúgy az államtitkár úr képviseli a kormányt. Kérdezem, hogy kíván-e esetleg ezzel kapcsolatban szóbeli kiegészítést tenni.

Balog Ádám szóbeli kiegészítése

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Röviden szeretnék, mert hamarosan sietnem kell tovább, a költségvetési bizottságnak ugyanezeket a törvényjavaslatokat megtárgyaló ülésére.

Szeretném jelezni, hogy a kormány biztos asszonyt, Gondos Judit elnöki tanácsadó asszonyt jelölte ki arra, hogy segítsen válaszolni a részletes kérdésekre, hogyha esetleg olyan jellegű kérdés merül fel, amelyre én nem tudok válaszolni. De egy pár szóban szeretnék kitérni ennek az egésznek a hátterére, tehát hogy mi a koncepciója ennek a nemzeti adó- és vámhivatalnak.

A képviselők is említették itt többen, hogy a kedvező adózást párhuzamba kell hozni egy szigorúbb adóellenőrzéssel. Itt szeretném jelezni, hogy ezt tulajdonképpen ezzel kívánjuk megvalósítani. Ezt a szigorú adóellenőrzést természetesen nem úgy gondoljuk, hogy valami vérrel-vassal felálló rendszer lesz, amely üti-vágja az adózókat, hanem mi egy olyan modern, a XXI. század igényeinek megfelelő adóhatóságot szeretnénk létrehozni, amely megfelelően tud kommunikálni az adózókkal, érti az adózók problémáját, és ehhez megfelelő szervezeti keretei vannak.

Az integráció több lépésben fog megtörténni. Január 1-jétől a felsőszintű, vezetői szintű integráció fog megvalósulni, a vámhatóságnak a szervei tulajdonképpen egy külön ágban maradnak meg, illetve kialakításra kerül egy teljesen önálló büntető jellegű (*Gondos Judit: Nyomozati.*) vagy nyomozati jellegű, bünyügyi jellegű hatóság, amely tulajdonképpen független költségvetési szervként, egy független szervként fogja segíteni az adóellenőrzést. Korábban volt ilyen, most megint lesz, mi úgy látjuk, hogy ez mindenképpen szükséges a NAV hatékony tevékenységéhez.

Ahogy említettem, több lépésben fog létrejönni az integráció. Természetesen igyekszünk figyelni a különböző szervezeti kultúrákra, a különböző hagyományokra, és együttműködünk Pintér úrékkal és a rendőrség felügyeletével abban, hogy az egyenruhás állományt hogyan tudjuk beilleszteni az APEH szervezetébe és viszont. Tehát itt számos megelőző egyeztetés, munka zajlott le több résztvevővel is.

(*Gondos Juditnak:*) Judit, esetleg akarsz egy pár szót mondani? (*Gondos Judit: Szerintem nem.*) Nem.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Nem tudom, hogy van-e kérdés vagy észrevétel a törvényjavaslattal kapcsolatosan bizottsági oldalról. (*Jelentkezések.*) Kovács Tibor képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások, kérdések

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ez nyilvánvalóan egy jelentős változás mindkét szervezet életében. Korábban, amikor a Határőrség megszüntetése volt napirenden, az is jelentős politikai és emberi, társadalmi konfliktusokkal járt. Itt is nyilvánvalóan arról van szó, hogy a vámellenőrzés mértéke és nagysága jelentősen megcsappant a schengeni határok megszüntetésével, és nyilván egy jelentős létszámú alkalmazottnak valamiféle munkát kell találni. Ez nyilvánvalóan pénzbe is kerül. Kérdezem, hogy ha erre vonatkozóan a bizottságnak adnának tájékoztatást, hogy mennyibe kerül ez az integráció, és miután az államtitkár úr is említette, hogy szakaszosan hajtják végre, körülbelül mikorra fejeződik be ez az integrációs folyamat. Ez az egyik oldala.

Ugyanakkor a részleteket tekintve vannak bizonyos aggályok, amelyek megfogalmazódnak a tekintetben, hogy ennek a szervezetnek azért lesznek eléggé különleges és szokatlan jogosítványai is - a különböző nyomozati tevékenységekre és egyéb más, hasonló, mindenféle külön felhatalmazás nélküli nyomozati tevékenységekre utalok itt -, és ez bizonyos aggályokat azért megfogalmaz a testület későbbi működésével kapcsolatban. Jó

lenne, ha az államtitkár úr ezzel kapcsolatban itt, a bizottság előtt is ki tudna fejteni egy megnyugtató véleményt és álláspontot.

Egyébként pedig összességében azt kell mondjuk, hogy ez egy szükségszerű lépés, tehát nem gondoljuk azt, hogy erre nincsen a továbbiakban szükség, de ezeket az aggályokat mégis meg kellett fogalmaznunk a javaslattal kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Scheiring Gábor képviselő úr!

SCHERING GÁBOR (LMP): Hasonló kérdéssel élnék. A mi becsléseink szerint nagyjából 10 milliárd körül járhat egy ilyen integráció, de ezt inkább kérdésként tenném fel, hogy ez tényleg mennyibe kerülhet.

Illetve az ördög nyilván a részletekben bújik meg, és majd amikor ezt az integrációt érdemben végrehajtják, akkor látjuk, hogy az mennyiben jelent, jelenthet érdemi megtakarítást, de azért koncepcionális szinten felmerül bennem, felmerült bennünk az a kérdés, hogy azért két meglehetősen különböző profilú testületnek az összevonásáról van szó. Nem akarok itt fegyverrel rohangászó adóellenőröket vizionálni, ezt a két testületet majd nyilván meglehetősen távol tartják egymástól, bár egy szervezetbe integrálják őket. De hogyha távol tartják őket egymástól, akkor azért az integrációnak van egy erős korlátja, és akkor én nem látom, hogy az összevonásnak tulajdonképpen milyen célja vagy értelme van, hogyha ezt a két testületet meglehetősen távol kell egymástól tartani. Erre a kérdésre szeretnék egy választ kapni.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Pösze Lajos alelnök úr!

PÖSZE LAJOS (Jobbik): Erről az összevonásról, a törvénytervezetről nyilván sok vita lesz, lehetőség lesz kifejtetnünk a véleményünket. Nem triviális, számomra nem triviális ennek az összevonásnak az időzítése és az előnye. Mindkét szervezet sok problémával küzd most is, óriási elmaradások vannak az APEH-nél, ráadásul gyakorlatilag az APEH tevékenysége, hatékonyságjavítása egyéb más törvények megváltoztatása, például a végrehajtási törvény megváltoztatása és a családcsőd-törvény nélkül nem igazán javítható. Nem világos számunkra az, hogy hol lesznek ennek az összevonásnak az előnyei. Nem világos, hogy milyen munkafolyamatok, milyen tevékenységek összevonása az, ami megtakarítást és hatékonyságnövelést eredményezhet. Ma, a kooperatív rendszerek világában egymástól fényévnnyi távolságra lévő szervezetek is tudnak együttműködni, ahhoz nem szükséges összevonni azokat.

Most nem akarok belemenni abba, hogy mennyire különböző profilú szervezetekről van szó. El tudok képzelni egy vezetőségi ülést vagy egy elnökségi ülést, amikor majd minden második napirendi pontnál kiküldik az APEH-ost, hogy elnézést, de most a kommandósok titkos ügyeit kell tárgyalnunk. Tehát vezetéstechnikailag, a szervezet-összevonás szempontjából sem világos a dolog, és, elnézést kérek, egy pár nagy összevonást én azért láttam, és a kudarcait is, csodák nincsenek, tehát nem lesz az, hogy na majd ez sikerül, pedig az elmúlt negyven évben semmi nem sikerült. Ez több év. Elnézést. Több év, amíg két ilyen szervezetnek a munkáját hatékonyan össze lehet fésülni, és most nem megyek számokba, majd később fogok számokba is belemenni. Egy picit hiba. Egy picit hiba az összevonásnál, ami hát azért elő szokott fordulni, és megcsúszik rajta az egész jövő évi hiánycél. Tehát itt ez a tét! Nagyon jól tudják maguk, hogy mi a tét. Egy 5-10 százalékos hatékonyságromlás, az 500-1000 milliárdot jelent. Itt ez a tét. Tehát nem gyerekeitéről van szó, amikor két ilyen szervezetet vonunk össze. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Baja Ferenc képviselő úr! Elnézést kérek, de közben át fogom adni az elnöklést Szatmáry Kristóf alelnök úrnak, mert sajnos más miatt, de el kell mennem a bizottsági ülésről. Úgyhogy Baja Ferenc képviselő úré a szó, és utána alelnök úr átveszi az elnöklést. *(Rogán Antal távozik az ülésteremből.)*

DR. BAJA FERENC (MSZP): Köszönöm, elnök úr. A legnagyobb probléma nem a szervezettel van, hanem természetesen a szervezetek tevékenységével. A szervezetek tevékenységének a párhuzamossága sok mindenre lehetőséget ad, és a párhuzamosság kiszűrése pedig egy sokkal célzottabb ellenőrzésre adja meg a lehetőséget, ha ideális az összevonás, és egyébként az adatbázisok – és ez a kérdésemre is vonatkozik – és az informatikai rendszerek összevonásának időhatára körülbelül mikorra lesz, mikor lesz ennek az összevonásnak valódi értelme. Nevezetesen, hogy mindenki, aki betartja a jogszabályokat mind adóban, mind vámban, az nyugodtan alhat, és ilyen értelemben az ellenőrzés őket segíti, és mindenki, aki nem tartja be az adó- és a vámszabályokat, de bizonyos területeken, lásd, áfa, kereskedelem és a többi, azért sokszor előfordul, azok pedig rosszul alszanak. Hiszen a magyar költségvetés szempontjából a legeslegjelentősebb tétel, ami kívül marad, az mégis csak az áfacsalás-kategóriába tartozik. Az a kérdésem tehát, hogy prognosztizálható-e az, hogy az áfacsaláshoz kötődően ez a rendszer hatékonyabban fog tudni fellépni az eddigiéknél, illetve, hogy az informatikai rendszerek harmonizációja mikorra valósítható meg. Köszönöm szépen.

(Az elnöklést Szatmáry Kristóf alelnök veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs több észrevétel, *(Józsa István jelentkezik.)*... bocsánat, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Jeleztem a hozzászólási szándékomat.

Én is úgy gondolom, hogy egy mindenképpen szükséges lépéssel foglalkozik a törvényjavaslat, ugyanakkor egyetértek Pösze alelnök úrral, hogy rendkívül kényes. Tehát mind a két szervezet önmagában jól működött. Ugyanakkor én még emlékszem, mert volt szerepem a – mondjuk így – kiegyenesítésében, amikor 2004. május 1-jét követően a vámkezelés elektronikus átállása idején 3-4 hétig egy picit megtorpant a vámügyintézés, és még parlamenti rásegítés is jól jött, hogy ezen túl tudjon jutni a VPOP. Tehát egy jó, logikus elképzelés, szükséges lépésnek a kivitelezése egy ilyen kritikus területen, ahol az államot megillető bevételek legnagyobb hányada realizálódik, azt hiszem, hogy indokolt, hogy rendkívüli körülménnyel történjen. Azt hiszem, hogy maga az előterjesztés szükséges, rendkívüli odafigyelést igényel, én azt hiszem, hogy ilyen értelemben egy alkalommal szükséges ráfordítások is indokoltak lehetnek.

Amivel kapcsolatban nekem is problémám van, ezek a különleges jogosultságok eddig igazából a VPOP-nél voltak. Most ezzel az összevonással ez általánossá válik, és ennek az adatkezelési, titkos nyomozati jogosultságoknak esetleg a bírói felügyeletét jó lenne megnyugtatóan látni. Érzem az utalásokat, hogy majd a működési rendet bizonyos rendeletekben rendbe teszik, de azt hiszem, hogy ez a része még nincs kiérlelve. És azt azért kérdezném az előterjesztőktől, hogy itt elhangzott, hogy komoly kockázata van a negatívumnak, de van-e becslése a pozitívumnak, hogy ennek milyen pozitív hozadéka lehet. Mert azon túl, hogy egy követhető folyamat eredménye, hogy ezeket a tevékenységeket célszerű összevonni, de pont most, annak az indokoltságát azért döntés előtt jó lenne látni. Azzal együtt, hogy ezt így nem tudjuk támogatni, azért olyan nagyon ellene sem vagyunk. Köszönöm.

HEGEDŰS TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nekem egy kérdésem lenne azzal kapcsolatban, hogy több intézmény összevonása lehet jó, de önmagában nem csodaszer. Láttunk példát erre is, arra is az elmúlt években. A VPOP-nak és az APEH-nek az összevonása évek óta napirenden van, valamiért mégis kitért ez elől az akkori kormányzat. A kérdésem arra vonatkozik, hogy mik azok a legfőbb érvek, előnyök, amelyek mellett szólnak, hogy ez a két intézmény összevontan működjön a jövőben, és ez hogyan viszonyul azokhoz, az alelnök úr által is említett kockázatokhoz és költségekhez, amik kétségtelenül felmerülnek. Ugyanis itt igazából ez a kérdés. Tehát amennyiben a várható előnyök meghaladják a ráfordításokat, és a kockázatokat kellő mértékben ellensúlyozzák, akkor ez egy támogatható javaslat, ha bizonytalan a megtérülés, ha bizonytalan a hatékonyságjavulás, akkor valóban nem indokolt egy ilyen helyzetben, amikor amúgy is nagy változások vannak a gazdaságirányításban, ezt megterhelni még egy szervezeti átalakítással is.

Tehát a kérdésem az, hogy végeztek-e ilyen költség-haszon-elemzést, és ha igen, akkor ennek mi lett az eredménye. Tehát mik a főbb előnyök, amiket várnak tőle, és mik azok a kockázatok, amit bekalkuláltak ehhez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs más észrevétel, én egyetlen egy dolgot tennék hozzá a végéhez, az előnyökről és a hátrányokról esetlegesen: a vállalkozók szempontjából mindenképpen előny lehet az, hogyha korábbi, két külön szervezeti ellenőrzést végző testületet úgy lehet egységesíteni, hogy a vállalkozók számára ez egyablakossá teszi a ma két szervezettel való kapcsolattartást. Tehát a vállalkozók szempontjából ez mindenképpen jó. Viszont a törvényjavaslatnak arra a részére én is inkább utalnék. Itt a törvényjavaslat nagyobb fele a két szervezet összevonásával foglalkozik, de az adózás rendjéről szóló törvény jó néhány pontja egyébként érinti az összevonáson kívül is az új szervezetnek a vállalkozókkal való kapcsolattartását, illetve adózási szabályokat. Ez ügyben van egy-két olyan pontja a javaslatnak, ami szerintem esetlegesen korrekcióra szorul, illetve inkább arra vonatkozna a kérdésem, hogyha nem is ennek a törvénynek a kapcsán, de a leendő közös szervezetnek az irányítása kapcsán örülnék neki, vagy gondolom, figyelembe vették azt, hogy tavaly történt egy kkv-törvényt módosítás, amely az állami hatóságok és a vállalkozók viszonyát tisztázza két ponton is. Az egyik pont, hogy a kivetett bírságok nem lehetnek a kivetésben érdekelt szervezet számláján jóváírhatók, hanem a költségvetésbe kell befolyjniuk, a bírságolásban való érdekelttség megszüntetése tekintetében. A másik pedig az első bírságolás esetbe, tehát egy olyan könnyítést fogadtunk el tavaly, ami arra vonatkozna, amiben persze az APEH nevesítetten nem volt benne, de itt egy új intézményről van szó, ami arra vonatkozott volna, hogy adminisztrációs hibákért lehetőleg első alkalommal ne bírságozzon az adóhatóság. Én bízom benne, hogy ezeket, az egyébként egy másik törvényben elfogadott javaslatokat az összevont szervezet is figyelembe fogja venni. Köszönöm szépen.

Balog Ádám reagálásai

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Pár szóban reagálnék a felvetésekre. Én úgy éreztem, hogy azért valamilyen szinten egységes a bizottság abban a kérdésben, hogy ez egy időszerű kérdés volt. Természetesen számos aggály is felmerült, de mivel ez időszerű lépés volt, és ezzel egyet tudunk érteni, ezért az is érthető talán, hogy miért most lépjük meg. Hiszen ez a folyamat, mire lezajlik, körülbelül három év - és akkor itt arra is válaszolnék, hogy körülbelül három év alatt tervezzük a teljes integrációt -, és ezt most el kell kezdeni ahhoz, hogy be tudjuk fejezni.

A költsége, amiben már meg is egyezett a kormánybiztos, az elnök asszony a kormánnyal, 3,6 milliárd forint egyszeri harmonizációs költség, és éves szinten a

hatékonyságnövelésből, ahogy azt írtuk is, 8-10 milliárd forint megtérülést, megtakarítást várunk. Ez nem jelent létszámcsökkentést.

Számos aggály merült fel az adatkezelés, a titkosinformáció-kezelés, a kényszerítő eszközök alkalmazása kapcsán. Itt a törvény tulajdonképpen átvette a korábbi garanciális szabályokat, tehát mind az adatkezelés, mind a titkosinformáció-kezelés, mind a kényszerintézkedések érvényesítése kapcsán bekerültek ezek a garanciális szabályok. Annyit talán megemlítenék még, hogy néha még az elnöknek sincs joga bizonyos iratokba való betekintéshez, tehát ezek a garanciális szabályok erősek.

Távol tartjuk egymástól az egyenruhásokat és a civileket - ez nem igaz. Az a célunk, hogy ezt a két szervezetet minél hatékonyabban és minél gyorsabban össze tudjuk olvasztani. A funkcionális területeken ez már január 1-jétől megtörténik, tehát például a személyzeti osztályon lesz tíz civil és tíz egyenruhás - lehet, hogy a számot nem jól mondom, de a lényeg az, hogy egyenlő létszámban fogják képviseltetni magukat. Úgy gondoljuk, hogy először ezeken a területeken kell a szervezetet ténylegesen integrálni, és utána történhet meg a szakmai területek integrációja is. De természetesen vezetői szinten ez már egyből meg fog történni, tehát a vezetői értekezleteken például egyenruhások is és civilek is lesznek.

Hogy hibát nem szabad elkövetni, azt tudjuk. Nagyon-nagyon igyekszünk, és nagyon figyelünk arra, hogy ez ne fordulhasson elő. Ezt szolgálja az, pont a költségvetési cél az, hogy ne egy lépésben valósítsuk ezt meg, hanem egy fokozatos és lépcsőzetes integrációt valósítsunk meg. De szeretném kiemelni azt, hogy magának a két szervezetnek a struktúráját már most harmonizáljuk. Tehát annak az elkerülése érdekében, hogy a vállalkozóknak mondjuk a vámhatóságnál régióként eltérő fellebbezési rendszerrel kelljen szembesülniük, az APEH-nél meg egy teljesen másféle rendszerrel, mi már ezt most kezeljük, és igyekszünk..., nem igyekszünk, hanem létrehozunk két azonos felépítésű szervezetet.

Az informatikai egységesítés véglegesen szintén három év alatt, 2013-tól fog megvalósulni, de nagyon fontos kiemelni - aki ért hozzá, az érti -, hogy a közös folyószámla már 2012-től be lesz vezetve, annak érdekében, és tényleg ez az első lépése annak, hogy az adózó is lássa, hogy mi történik vele a NAV rendszerében, és mi is lássuk, hogy mi történik az adózóval, ez már 2012-től megvalósul.

Még egy rövid kitérő azt illetően, hogy önmagában jól működött a két szervezet. Ezzel egyetértek, két professzionális szervezetről van szó, amelyek önmagukban is jól működtek. A probléma pont az volt, hogy önmagában működtek jól, és az együttműködés nem volt megfelelő.

Az alelnök úr kérdésére röviden reagálva: természetesen ezeket a dolgokat is figyelembe fogjuk venni, és ha szükséges, megvitatjuk. Annyit fontos kiemelni a kvv-s megjegyzések kapcsán, hogy abban, hogy első alkalommal ne bírságozzon, adó tekintetében vannak bizonyos megszorító problémák.

Az első kérdésére vonatkozóan pedig annyit, hogy továbbra is nem saját bevétel lesz a bírság, hanem központi bevétel, pont az érdekek esetleges összeütközése miatt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Határozathozatal

Ha más kérdés, észrevétel nincs, akkor szavazás történik az általános vitára való alkalmasságról. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki az általános vitára való alkalmassággal egyetért. Aki igen, annak kérem az igen szavazatát. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, ez 21 igen. Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodott? *(Szavazás.)* Négy.

A tartózkodókat kérdezem, hogy kívánnak-e kisebbségi véleményt megfogalmazni. *(Dr. Józsa István: Igen.)* Józsa képviselő úr személye. A többségi véleményt Kupcsok

képviselőtársam mondaná el. Erről nem kell szavazni, tudomásul vettük a kisebbségi és a többségi előadót.

Köszönöm szépen a minisztérium képviselőinek.

A magán-nyugdíjpénztári befizetésekhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló T/1378. számú törvényjavaslat (Általános vita); a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény módosításáról szóló T/1379. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Rátérünk a 3. és 4. pont egybevonott tárgyalására, ahogy azt a napirendben megszavaztuk. A két pont, a T/1378. számú, a magán-nyugdíjpénztári befizetésekről szóló, illetve az ehhez kapcsolódó 1379. számú, a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló törvény módosítása. Köszöntöm Nátrán Roland helyettes államtitkár urat - remélem, jól mondom (*Nátrán Roland: Igen.*) -, és akkor a kormány előterjesztőjéé a szó, parancsoljon!

Nátrán Roland szóbeli kiegészítése

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a kormányjavaslat tartalmát és technikáját.

A technikával kapcsolatban csak annyit, hogy két, egymással összefüggő törvényjavaslatról van szó. Az egyik, amely a magán-nyugdíjpénztári befizetésekhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat címet viseli, három jogszabálynak a módosítását foglalja magában: a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint az e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény, az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény és az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény módosítása tartozik ebbe a törvényjavaslatba. Míg a másik, ezzel összefüggő törvényjavaslat a 2010. évi költségvetési törvényt javasolja módosítani ugyanezzel a tartalommal. Ennek a technikának az az oka, hogy a költségvetési törvény módosítása csak önálló, külön törvényjavaslat formájában lehetséges az Alkotmánybíróság vonatkozó döntése alapján.

Tartalmilag tehát ez a két törvényjavaslat azt tartalmazza, hogy 2010. november 1-je és 2011. december 31-e között a javaslat alapján az APEH, illetve a kincstár felfüggeszti a nyugdíj-hozzájárulások, a nyugdíjjárulékok magán-nyugdíjpénztárakba történő átutalását, mégpedig úgy, hogy ezt a járulékot, a nyugdíjjárulékot a Nyugdíjbiztosítási Alapba, az állami, első pillérbe irányítja. Ennek a javaslatnak a költségvetési hatása, államháztartási hatása viszonylag pontosan számszerűsíthető, ugyanis a magán-nyugdíjpénztári tagdíjak miatt a társadalombiztosítási alapnak, a Nyugdíjbiztosítási Alapnak a kieső bevétele havonta átlagosan mintegy 30 milliárd forintot tesz ki, ami azt jelenti, hogy a javaslat alapján a 2010. évi költségvetési, államháztartási hatás mintegy 60 milliárd forintot tesz ki, míg 2011-ben ez a hatás körülbelül 360 milliárd forint. Ez az a mérték, ez az az összeg tehát, amely a társadalombiztosítási alapkából a Nyugdíjbiztosítási Alapban marad.

A két törvényjavaslat alapján a mostani rendszer tehát úgy változik - a mostani rendszerben a munkavállalói nyugdíjjárulék-fizetés mértéke 9,5 százalékpont, ebből 8 százalékpont érkezett korábban a magán-nyugdíjpénztárakba, míg 1,5 százalékpont az állami nyugdíjalapba -, tehát a javaslat hatása az, hogy ez a 9,5 százalékpont teljes egészében a Nyugdíjbiztosítási Alap, az állami, első pillér bevételeit képezi erre az átmeneti időszakra. Ezt takarja röviden a javaslat.

Állok rendelkezésre az esetleges kérdések, hozzászólások megválaszolására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat. *(Jelzésre:)* Kovács képviselőtársam, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány kérdést fogalmaznék meg elsőként, aztán a véleményünket is elmondjuk.

Az első kérdés: miért van szükség a pénztártagok befizetéseinek a felfüggesztésére, mi indokolja ezt a lépést? Az elhangzott, hogy mekkora a költségvetés bevételi oldala, ez már egyértelművé vált a mai bizottsági ülésen, de miért pont erre az átmeneti időre függeszti fel a kormány ezeket a befizetéseket? És mi fog történni, hogyan fogja kompenzálni ezt a kormány az ígéretek szerint? Mert hiszen kormánytagoktól hallhattuk azt, hogy 14 hónapig tart ez a felfüggesztés, azt követően kompenzálásban részesülnek ezek a pénztártagok. Miképpen, hogy, hogyan fog ez történni, és ez a törvényjavaslat miért nem rendelkezik erről most, hogy mindenki számára világos és egyértelmű legyen, hogy mikor, milyen mértékű kompenzációban fog részesülni.

Az aggályainkat is szeretnénk ezzel kapcsolatban egyúttal elmondani. Természetesen itt sem volt semmiféle egyeztetés, ezt már megszoktuk a Fidesz-kormány idején, hogy az érintettekkel semmiféle egyeztetés a kérdésben nem történik. Nem ismert természetesen, idézőjelben mondom, hogy természetesen, mert ez nem természetes, mert azért jött létre a Költségvetési Tanács, hogy ilyen ügyekben véleményt alkosson, és amikor azt elkezd tárgyalni a parlament, akkor a képviselők megismerhessék, hogy a létrejött Költségvetési Tanács hogyan vélekedik erről a dologról, illetve az Állami Számvevőszék véleményére is kíváncsiak lennénk.

Egyértelműsíteni szeretnénk, hogy a törvényjavaslatot alkotmányellenesnek tartjuk. Egyértelműen alkotmányellenesnek tartjuk, és nyilvánvalóan kezdeményezni is fogjuk az alkotmánybírósági felülvizsgálatát. Közel hárommillió embert érint ez a javaslat. Az a miniszterelnöki bejelentés, amit tegnap a plenáris ülésen tett, hogy kvázi mindenkit kényszerrel kényszerítettek bele ebbe a rendszerbe, ez messze nem igaz. Több mint egymillió olyan állampolgár van, aki önként választotta ezt a megoldást mindenféle kötelezettség nélkül, és hát ha nem haragszanak, akkor mi már elég idősek vagyunk ahhoz, hogy emlékezzünk arra, hogy ez a megoldás egy bizonyos békekölcsön típusú sarccal egyenértékű, amit annak idején az '50-es években az akkori kormány vezetett be, úgyhogy mindezek tekintetében nem kell külön hangsúlyoznom, hogy egyrészt tiltakozunk a jogszabály ellen, hogy ilyen módon és ilyen tartalommal került benyújtásra, és természetesen nem tudjuk támogatni egyetlen egy elemét sem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hegedűs Tamás!

HEGEDŰS TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A Jobbik részéről mi hívei vagyunk annak, hogy a nyugdíjellátás és a nyugdíjakkal kapcsolatos ellátás kerüljön vissza állami hatáskörbe. Első megközelítésben ezzel a javaslattal egyet kellene hogy értsünk, ugyanakkor viszont azon meg vagyok döbbenve, hogy ahhoz képest, hogy ez mekkora horderejű kérdés, ez az előterjesztés jószereivel csupán néhány technikai jellegű módosítást, bár rendkívül nagy hatású technikai módosítást tartalmaz. Tehát úgy nyúlunk hozzá egy nagyon komplex, összetett rendszerhez, hogy ennek egy érzékeny pontját megpiszkáljuk, egy aktuális gazdálkodási kérdésre való hivatkozással, ugye a hiánycélnak a tartása az egy adott költségvetési évnek a feladata, a nyugdíjrendszerrel pedig egy több évtizedes stabilitás és fenntarthatóság a cél. Tehát úgy nyúlunk hozzá egy ilyen komplex rendszerhez, hogy sokkal

több kérdést vet fel, mint amennyi kérdésre választ ad. Mi lesz a jövője annak a hárommillió pénztártagnak, akiknek a megtakarítása most bent van a nyugdíjpénztárakban, de újabb bevételek most tizennégy hónapig nem fognak érkezni. Tekintsük ezt valóban egy kölcsönnek vagy írják le veszteséggé a jövőbeli nyugdíjból? Tehát annyi kérdés van itt, aminek az ismerete nélkül egy ilyen kérdésben elég nehéz felelősen dönteni, hogy támogatható-e vagy sem. Hiszen azok a kérdések, amikre nem ad választ, azok sokkal súlyosabbak annál, mint amire választ ad.

Tehát kérdezem, hogy a minisztériumban vannak-e legalább az előkészítés szintjén olyan elképzelések arról, hogy mi lesz a folytatás, ugyanis komoly aggodalom van bennünk azzal kapcsolatban, hogy a jelek szerint, a magánnyugdíjpénztárak kivézetés előtt állnak, és előbb-utóbb ez a rendszer adott esetben fel is számolódhat, és a magánnyugdíj-pénztárak is így érzékelik ezt a helyzetet. Hogy mi fogja őket ösztönözni a felelős gazdálkodásra, hogyha nem tervezhetnek üzleti értelemben hosszabb távon?

Úgy érzem, hogy ezek a betétesek most gazdátlanul maradtak, és olyan helyzetben maradtak, hogy sem a piaci kontroll és a piaci ésszerűség nem jelent egy biztosítékot számukra, sem olyan állami garanciát és állami felügyeletet nem kaptak, ami például mi korábbi javaslatunkban lett volna. Tehát én a felemáság miatt és a hiányosság miatt nagy kockázatot érzékelek ebben a rendszerben, és ez egyben egy kérdés is a részemről, hogy milyen további lépések várhatók a minisztérium részéről ezeknek a kérdéseknek a megválaszolására, illetve a kép teljessé tételére. Mi alapján fogják számítani azoknak a nyugdíját, akik például mondjuk jövőre visszalépnek az első pillérbe a felosztó-kirovó rendszerbe. Milyen módon számolnak el az eddigi megtakarításaikkal? Erre szeretnék választ kapni. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezném, hogy más kérdés, észrevétel van-e. Józsa alelnök úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Mi úgy gondoljuk, hogy ez egy nagyon fontos garanciális kérdés, hogy a költségvetéstől független magánnyugdíjpénztárakban működjön a nyugdíjasok pénze. Ez egy elvi kérdés, és teljesen hibásnak tartjuk azt a megközelítést, ami tegnap a parlamentben elhangzott. Tehát ez az egész piaczgazdasági működés stabilitásának a kérdése. Tehát, aki ilyesmit állít, ami itt elhangzott, az gyakorlatilag kétségbe vonja a piaczgazdaság működőképességét, és azt mondja, hogy csak egy ilyen államkapitalista felállásnak van létjogosultsága. Volt persze ilyen korporatív állam címszó alatt a '20-as évek Olaszországában, csak nem biztos, hogy azt a célt kellene nekünk követni. Szóval itt én meg tudom érteni, aki azt mondja, hogy ez így garanciák nélkül egy nettó lopás, mert egy célra befizeti, vagy beérkezik a nyugdíjjárulék arra a célra, hogy magánnyugdíj-pénztári befizetés, és akkor most születik egy ilyen törvény, hogy hopp, el van térítve máshová és nincs arról rendelkezés, hogy ahová nem érkezett meg a befizetés, oda hogy fog megérkezni, és milyen értékben, mikor. Tehát maga a döntés is jelentősen kifogásolható, alapelveiben téves, másrészt nincs kizárva, hogy nem károsulnak azok a befizetők, akiknek ennyivel kevesebb lesz a magánpénztári számlájukon. Olyan magánpénztári számlájukon, amely egyébként örökölhető és gyakorlatilag vagyonelemként működik.

Úgyhogy erre mindenképpen szeretnénk választ kapni, és azzal együtt, hogy az elvet sem támogatjuk, de a gyakorlatot is ki kellene egészíteni mindenképpen ezekkel a garanciális elemekkel, hogy ez a közel hárommillió befizető ne úgy élje meg, hogy őtöle most elvesz, a jövőjéből elvesz az állam.

ELNÖK: Baja képviselő urat láttam még, parancsoljon.

DR. BAJA FERENC (MSZP): A kérdésem az európai uniós szabályozásra vonatkozik. Folytatott-e a kormány bármilyen tárgyalást az Európai Unióval? Van-e erre vonatkozóan bármilyen információ, és mi fog történni akkor, hogyha esetleg az Európai Unió szabálytalansági eljárást kezdeményez? Ezt azért is kérdezem, mert a legnagyobb kritikám az ügygel kapcsolatosan az, hogy azon a területen, amit nyugdíjnak és nyugdíjellátásnak nevezünk, teljességgel felszámolja a nyugdíjasok és a most keresők biztonságát. Ez egy olyan döntés, amelyik társadalmi szocializációját tekintve tökéletesen ellentétes azzal, amelyet a jelenlegi kormány ígér, nevezetesen, hogy a kétharmados felhatalmazás birtokában hosszú távra Magyarországot pályára állítja úgy, hogy Magyarországon az állampolgárok szabadon dönthessenek, és alkalmazkodhassanak, egy világos roadmap alapján a saját életrendszerüket elfogadhassák. A jelenlegi intézkedéseket, amelyekkel a kormány lényegében azonnali válságot kezel, de a jövőre vonatkozóan semmilyen érdemi stratégiai lépést nem tesz - lásd az adók és az ahhoz kötődő következmények -, ezt nem lehet másként értelmezni, ezt az állampolgárok sem fogják másként értelmezni, mintsem hogy államosították az eddigi befizetéseiket, és semmilyen garancia nincs arra vonatkozóan, hogy ehhez kötődően nem fogják ennek a feltételrendszerét majd másként változtatni.

Nincsenek illúzióim, és én magam egyáltalán nem voltam elégedett a magánnyugdíjpénztárak működésével vagy adott esetben akár a menedzsmentek hatékonyságával, de erre ez a puccsszerű államosítás, higgyék el, nem jó válasz, és az állampolgárok megtakarítási szocializációit rossz irányba fogja alakítani. Ezért mi ezt a törvényt nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Tessék!

HEGEDŰS TAMÁS (Jobbik): Ismét csak kérdésem van az előterjesztőhöz, köszönhetően annak is, hogy maga az előterjesztés elég szűkszavú. Igazából sem az előterjesztésből, sem az indoklásból nem derült ki számomra, hogy mi a problémája a kormánynak a mostani második pillérrel. Az a probléma, hogy magánkezelésben van ez a portfólió, és jogszabállyal terelünk közpénzeket magángazdálkodás keretébe - az érvek főleg erről szóltak tegnap -, vagy pedig maga a tőkefedezeti elv, amit a második pillér megjelenít? Az egy nagyon fontos kérdés, hogy ezt tisztába tegyük, hogy most melyik a probléma, mert az érvek a magángazdálkodás ellen szóltak, viszont hogyha a folyamatot előrevetítjük, akkor ha a mostani folyamatok folytatódnak, akkor maga a tőkefedezeti pillér lesz az, amelyik megszűnhet. Kérdés, hogy ez volt-e a szándékolt cél. Vagy pedig olyan helyzet áll elő, hogy van egy meghirdetett cél, és ennek a mellékhatása vagy a mellékes következménye súlyosabb hatású lesz, mint amit eredetileg az előterjesztő tenni szándékozott.

Ezzel kapcsolatban jó lenne a vitában is különbséget tenni abban, hogy bár a jelenlegi helyzet azt tükrözi, hogy az első, a felosztó-kirovó rendszer állami kezelésben van, a második pillér, a tőkefedezeti pedig magánkezelésben, azért a kettőt ne azonosítsuk. Tehát elvileg semmi nem zárja ki azt, hogy maga az állam is jelen legyen a második pillérben tőkefedezeti alapon. Vannak-e ilyen tervek arra nézve, hogy ha már egyszer a mi javaslatunkat, a teljes második pillérnek az állami kezelésbe vételét elvetette a kormány, mint ahogy azt tegnap hallhattuk, van-e annak akadálya, és van-e olyan szándék, hogy az állam megjelenjen a második pillérben, mintegy alternatívaként, mintegy választható alternatívaként egy olyan állami tőkefedezeti pénztárral, amely ha nem is valós tőzsdai tevékenységet folytat, de mondjuk alternatívaként felkínálják, hogy a névre szóló számlavezetést át lehet oda vinni, és az állampapírhozamok éves átlaghozamát jóváírják. Ez ugyanis egy megfelelő megoldás, ami egyben arra is lehetne válasz mint választási lehetőség, hogy mi legyen a jelenlegi magánnyugdíjpénztári tagok sorsa a jövőben. Ugyanis jelenleg ez egy elég rossz választási kényszer, hogy marad-e a pénztártag egy olyan magánnyugdíjpénztári rendszerben, amelynek a sorsa, a

jövője erősen bizonytalan, vagy pedig, feladva az egyéni számlavezetést, visszamegy a felosztó-kirovó rendszerbe. Szeretném hangsúlyozni, hogy itt nem arra vonatkozik a kérdésem, hogy az egész nyugdíjpénztárat, az egész nyugdíjrendszert át akarja-e alakítani a kormány tökefedezetre, hanem hogy ez a vegyes rendszer megmarad-e ilyen módon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Ha nincs más kérdés, észrevétel (*Senki nem jelentkezik.*), akkor egy rövid reakcióra hadd kérjek én is szót saját magamtól ilyen szempontból!

Néhány dolgot szeretnék tisztázni vélemény meg kérdés formájában is. Itt egy - tudatos vagy..., nem tudom, hogy nevezem - félreértés hangzik el sokszor, és kérem, hogy erre a minisztérium egyértelműen reagáljon. Tehát itt nem arról van szó, hogy ezt a 30 milliárd forintot fogja az állam, és teljesen más dologra használja fel, lényegében elveszi a leendő nyugdíjasoktól, hanem arról van szó, hogy ezt a 30 milliárd forintot nem a magánnyugdíjpénztáraknál írja jóvá, hanem lényegében az állami nyugdíjalapban... (*Kovács Tibor: De ez nincs leírva!*) Azért kérdezem. ...Tehát hogy ezt lényegében az állami nyugdíj keretében jóváírja, és ez a 30 milliárd forint lényegében senkinek a leendő nyugdíjából nem veszik el, hanem ez ott be lesz számítva, és erre vonatkozóan senkit nem ér kár.

A „nem ér kár” kapcsán én azért a magán-nyugdíjpénztárak menedzsmentjeit persze nem veszem ide, mégpedig azért nem veszem ide - és azért erről is essék pár szó! -, mert egyébként az a magán-nyugdíjpénztári rendszer, amelyet '98-ban pontosan önök vezettek be, az akkor készült hatástanulmányok szerint abban az esetben hatékonyabb az állami rendszernél, ha 3,2 százalék fölötti hozamot lenne képes biztosítani a magán-nyugdíjpénztári tagoknak. Ehhez képest az elmúlt négy-öt évben ez az átlagos hozam 1 és 2 százalék között mozgott. Tehát amikor a magán-nyugdíjpénztári rendszerről beszélünk, azért azt kell látni - és erre azért itt elhangzottak részben utalások - hogy ez önmagában az elmúlt években egy kudarc, nem hozta meg a várt eredményeket. Ráadásul - és itt a saját példából tudok kiindulni - jó néhány millió embert ebbe saját akaratán kívül kényszerített bele az akkori törvénykezés, és ma látjuk azt, hogy egyébként a két rendszer között mind a hatékonyságban, mind a menedzsmentdíjakban nagy különbség van. Abban tehát nagyjából egyetértés van szerintem, hogy a magánnyugdíjpénztárak rendszeréhez hozzá kell nyúlni.

Ráadásul van egy halmazati hátrány is, ami egyébként itt nem került kidomborításra, de azért tud róla minden képviselő: hogy a magán-nyugdíjpénztári elszámolások tekintetében egy komoly vita van az Európai Unión belül, és Magyarországot duplán sújtják azzal, hogy ezeket a befizetéseket, amelyek egyébként állami pénzek, a költségvetés hiányánál nem lehet jóváírni, ami különben meg a költségvetési hiány tartásánál és az egész magyar gazdaság megítélése szempontjából egy pluszhátrányba hozza Magyarországot. És ennyire azért legyünk - hogy mondjam? - elkötelezettek a magyar ügy mellett, hogy ez egy pluszhátrányt jelent Magyarország számára! Tehát ezt is kezelnie kellett a kormánynak.

Valóban, én is azt gondolom, és talán majd vagy az előterjesztő vagy az elkövetkező időszakban mi is pontosan tudunk válaszolni a feltett kérdésre, mert magam is úgy gondolom, hogy a tökefedezeti elv önmagában nem rossz, és azért, mert ez a magán-nyugdíjpénztári rendszer nem működik, vagy nem úgy működik, ahogy kellene, ezeknek az elveknek az elvetésével óvatosan kell bánni. Illetve azt gondolom, hogy valóban meg kell teremteni annak a lehetőségét középtávon, hogy mindenféle hátrány nélkül lehessen a két rendszer közül választani. Ezek a kihívások tehát, úgy gondolom, előttünk vannak, általános vitára azonban mindenképpen alkalmas az anyag, és ezekre a kérdésekre ha most nem is fogunk tudni válaszolni, de az elkövetkező időszakban mindenképpen válaszolnunk kell. Köszönöm szépen.

És akkor az előterjesztőnek adnék szót. Köszönöm.

Nátrán Roland válaszai, reflexiói

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen az észrevételeket és a kérdéseket - igyekszem kimerítően válaszolni, remélem, nem feledkezem meg egy elhangzott kérdéstről sem.

Kovács képviselő úr kezdte a hozzászólásokat és a kérdéseket - megpróbálok sorrendben haladni -, és az első kérdés az volt, hogy miért született meg ez a döntés, és miért most született meg ez a döntés. Ezzel kapcsolatban és a többi hozzászólással kapcsolatban is fontos felhívnom a figyelmet arra, hogy a kormány, az állam nem csupán a mostani munkavállalók jövőbeni nyugdíjáért felelős, hanem a mostani nyugdíjasok kifizetése miatt is felelős. Ez a kormány által 14 hónapra javasolt módosítás azt jelenti, hogy a mostani nyugdíjasok nyugdíjának a fedezetére használja fel az állam a munkavállalók nyugdíjjárulékát. A felelősség tehát nem kizárólag a mostani munkavállalók jövőbeni nyugdíjáért áll fenn az állam szempontjából, hanem a mostani nyugdíjasoknak is ki kell fizetni az ő megszolgált járadékukat. Tehát az így átirányított nyugdíjjárulékok a tb-kasszában maradnak, nem képezik a központi költségvetés bevételeit, a társadalombiztosítási kasszának a bevételeként kerülnek felhasználásra a társadalombiztosítás Nyugdíjbiztosítási Alapja kiadásaira. Ezt nagyon fontos hangsúlyozni.

A döntés eredményeképpen a társadalombiztosítási kasszában kialakuló hiány fedezeteként nyilvánvalóan nem szükséges a központi költségvetésből a továbbiakban ezt a hiányzó bevételt transzferálni a társadalombiztosítási kasszába. Ez a válasz a képviselő úrnak arra a kérdésére, hogy vajon miért eredményezi ez az államháztartási egyenleg javulását, illetve ez a válasz arra, hogy az államháztartási egyenlegcélok tartása érdekében született meg ez a javaslat a kormány részéről.

A hozzászólások, illetve a kérdések másik köre a kompenzáció mértékét és mikéntjét érintette. Illetve szólt a hozzászólásoknak további köre arról, hogy a nyugdíjrendszert hogyan érinti a kormány által javasolt technika. Arra szeretném felhívni a tisztelt bizottság figyelmét, hogy a kormányjavaslatnak nem célja és nem is tesz erre kísérletet, hogy a nyugdíjrendszer egészére vonatkozó általános koncepciót fogalmazzon meg, merthogy ez a kérdés nyilvánvalóan szélesebb körű megvitatást és nagyobb előkészítést igényel. Ezért nincsen a nyugdíjrendszerre vonatkozó javaslat ebben az előterjesztésben. Viszont azt fontos hangsúlyozni, hogy a mostani nyugdíjrendszer az, ami egy bizonytalan helyzetet eredményez, és elsősorban a magánnyugdíj-pénztári tagoknak a helyzete bizonytalan, ugyanis 2013-at követően nincsen semmilyen szabály arról, hogy milyen arányban, mértékben, módon, milyen technikával fogják megkapni a magánnyugdíj-pénztári tagok a nyugdíjjáradékukat. Tehát a mostani helyzet egy meglehetősen bizonytalan helyzet, ezt kívánja a kormányjavaslat egyrészt orvosolni a mostani nyugdíjasok szempontjából azzal a technikával, hogy biztosítja a nyugdíjkifizetést, és a jövőre vonatkozóan nyilvánvalóan a nyugdíjrendszerre vonatkozó koncepció fogja ezt a választ megoldani. Egy örökölt helyzet van tehát most, amely egészen 1997 óta tart. Nem tudjuk, hogy a magánnyugdíj-pénztári tagok nyugdíjba vonulását követően milyen elvek és módszer alapján fogják ők megkapni a nyugdíjjáradékukat.

Ezért gondolom azt, hogy a mostani helyzet az, ami bizonytalan, leginkább a magánnyugdíj-pénztári tagok szempontjából, és ebben a kontextusban értelmezhető az a javaslat, amit a kormány megfogalmazott, hogy ezeknek a magánnyugdíj-pénztári tagoknak, akiknek a helyzetük jelenleg rendezetlen, legalább tegyük lehetővé a visszalépést az állami pillérbe, hogyha ők biztonságos, az állam által garantált nyugdíjra akarnak szert tenni.

A kompenzációra visszatérve, annak kapcsán hívtam fel a figyelmet a jelenlegi nyugdíjrendszer szabályozatlanságára, ezért nem lehet tehát része a mostani javaslatnak a kompenzáció, ugyanis nem tudjuk a kompenzációt mihez viszonyítani. Nincsen egy benchmark, nincsen egy szint, amihez képest kompenzálhatnánk a magánnyugdíj-pénztári tagokat, mert senki nem tudja, hogy milyen mértékben és arányban kapnának a

magánnyugdíjpénztárakból például kifizetést a nyugdíjba vonulásukat követően. Magának a kompenzációnak a technikájára, illetve annak a módjára, annak a szükségességére vonatkozóan nyilvánvalóan szükséges a parlamentnek, illetve a kormánynak később döntést hoznia, de még egyszer mondom, ebben az előterjesztésben ezt nem lehetett megtenni, mert nem volt semmilyen viszonyítási pont, hogy mihez képest kellene kompenzálni a biztosítottakat.

Elhangzott az a felvetés, ez nyilván retorikai kérdés, szakértői szemmel pusztán csak azt szeretném jelezni, hogy nem kétséges, hogy mind a pályakezdők, mind a bizonyos kor alatti munkavállalók számára kötelező volt a belépés a második pillérbe. Tehát nyilvánvalóan nem volt választása a társadalom egy jelentős részének, beleértve természetesen a pályakezdőket is, hogy az állami pillérben maradjanak. Tehát a kormány most jelen előterjesztésben nem megfogalmazott, de célul kitűzött javaslata, hogy a visszalépést engedélyezze. Ezt a helyzetet kívánja orvosolni, illetve megváltoztatni.

Amire fontos még felhívni a figyelmet, az a magánnyugdíj-pénztári rendszer második pillérrendszerének a kérdése. Nagyon nehéz, szakértőként különösen nehéz jövőbeli hozamokat megvizsgálni, illetve arra becslést készíteni, nyilván egy nyugdíjrendszer esetében számos hipotézist kellene felállítani ahhoz, hogy meg tudjuk ítélni, hogy a magánnyugdíj-pénztári rendszerből mekkora hozamokat érnének el a magánnyugdíj-pénztári tagok. Amit viszont biztosan tudunk értékelni, az az elmúlt időszaknak a teljesítménye. Az elmúlt időszak ugye 12 év, amit konkrétan számszerűen meg tudunk ítélni, és ez azt mutatja, hogy a magánnyugdíj-pénztári rendszerben az elért reálhozam az elmúlt 12 évben nem éri el az egy százalékot, valahol 0,7-0,8 százalék között mozog.

Ami különösen annak fényében értékelendő negatívan vagy pozitívan, megítélés kérdése, hogy ennek az elmúlt 12 évben legalábbis az első 12 éve, az egy piaci bumm volt, egy tőkepiaci bumm volt, ahol is a tőkepiacok rendkívül magas eredményeket, hozamokat produkáltak, és csak az utolsó egy-két év volt az, amely pénzügyi válságot hozott. Tehát ebben a 12 évben mindezek ismeretében történt meg ez az egy százalék alatti hozamkitermelés.

Ezzel kapcsolatban, amivel érdemes szerintem összevetni, az nem az állampapír-piaci hozamok, tehát nem az állampapíroknak az az árázása, amit a piac az aktuális szempontok szerint beáraz, hanem az államnak a fedezete. A felosztó-kirovó rendszerben a nyugdíjak biztosítéka maga az államnak a teljesítménye, amit a GDP mér, tehát a reál-GDP-növekedés állítható szembe ezzel a hozammal, és az elmúlt 12 évben a reál-GDP meghaladta ezt a hozamot, jelentősen meghaladta.

Elhangzott kérdésként képviselő úr részéről, hogy készül-e koncepció a nyugdíjrendszer egészére vonatkozóan valamelyik minisztériumban. A válasz természetesen igenlő, 1997 óta készülnek ezek a koncepciók, de mint említettem, ez a kérdés nem rendeződött azóta sem.

Tehát a 2013-at követő nyugdíjjáradék-fizetésre, illetve a nyugdíjrendszer egészére vonatkozó javaslatot szükségszerűen meg kell tárgyalni az Országgyűlésnek is a későbbiekben.

Elhangzott szintén felvetésként, hogy a magánnyugdíj-pénztári tagok magukra maradtak ebben a helyzetben. Annyit szeretnék jelezni ezzel kapcsolatban, hogy a magánnyugdíj-pénztárakat érintő egyéb szabályozás jelenleg nem módosult, azaz a befektetési politika, a befektetési portfólió arányai most is rögzítettek jogszabályokban, azaz meg van határozva, hogy a nyugdíj-megtakarításból képzett vagyon mekkora részét kell állampapírban tartani, mekkora részét lehet hazai és külföldi egyéb eszközökben, értékpapíroknak tartani. Fontos még felhívni arra is a figyelmet, hogy a pénzügyi válság időszakában, amikor a magánnyugdíj-pénztári megtakarítások jelentős veszteségeket szenvedtek el, akkor a magánnyugdíj-pénztári portfóliónak egyetlen eleme biztosította ennek

a veszteségnek a kompenzációját. Ez pedig a magyar államkötvény volt. Tehát a válság időszakában a magánnyugdíj-pénztárak a legnagyobb hozamokat a magyar államkötvényen érték el, nyilvánvalóan a piac által elvárt, megnövekedett kockázati prémium miatt, de hogyha nem lett volna portfólióban magyar államkötvény, akkor ezek a pénztárak még az elértnél is sokkal nagyobb mértékű veszteségeket szenvedtek volna el. A helyzet tehát az, hogy egy általunk korábban biztonságosnak vélt piaci portfólióban éppen az állampapír az, ami a biztonságot és a hozamot generálja, illetve azt termeli.

Amit még fontos szintén megjegyezni, az az, hogy egyéni számlás tőkefedezeti pillér, amely Közép-Európában több országban működik, az mindössze Magyarországon 12 éve, más országokban sem sokkal régebb óta működik. Tehát nincsen historikus tapasztalatunk arra, hogy vajon ez a két vagy három pilléres rendszer működésképes vagy sem. Ha úgy tetszik, akkor egy grandiózus kísérlet zajlik arra vonatkozóan, hogy vajon ez a megoldás működőképes-e vagy sem. Ezzel kapcsolatban szükséges megemlíteni, és az európai uniós kontextusban szükséges megemlíteni, hogy ilyen és hasonló döntés Közép-Kelet-Európában számos országban történt, Észtországban gyakorlatilag ugyanezzel a technikával érte el az észt állam azt, hogy az euró bevezetéséhez szükséges maastrichti deficitkritériumot teljesítse. Nem történt tehát előzetesen egyeztetés az Európai Unióval ebben a kérdésben, viszont történt precedens erre vonatkozóan, ahol az Európai Unió, az Eurostat elszámolta bevételként Észtországnak a magánnyugdíj-pénztári megtakarítások tb-kasszába irányítását. Sőt nem pusztán elszámolta bevételként, hanem elismerte az euró bevezetésének a kritériumaként, illetve a kritérium teljesítésénél ezt beszámította.

Hasonló döntés született egyébként Szlovákiában, és a balti államok közül Lettorszában, Litvániában is. Nem példa nélküli tehát a kormány által javasolt technika.

Igen, azt hiszem, hogy a többi bizottsági tag által megfogalmazott észrevétel tulajdonképpen az általam elmondottakat takarja. Egy dolog érdemel említést tehát még szerintem, ami arra vonatkozott, hogy vajon a magánnyugdíj-pénztári tagoknak a vagyoniát államosítja a kormány javaslata, ellopja a kormány javaslata. Itt megint csak arra szeretnék utalni, hogy nem államosításról és nem ellopásról van szó. Arról van szó, hogy a mostani nyugdíjasok nyugdíjjáradékát fizeti ki a nyugdíjkassza ebből a bevételből, amit a magánnyugdíjpénztári tagok befizetnek nyugdíjjárulékként.

Még egy dolgot említett az alelnök úr a hozzászólásában, amit részben talán már megválaszoltam, tehát hogy a társadalombiztosítási kasszában, a tb-alrendszerben, a nyugdíjkasszában írja jóvá a javaslat alapján ezt a bevételt a költségvetés. Az valóban nincsen külön leírva a jogszabályjavaslatban, hogy ez így van, ugyanis maga a jogszabályjavaslat minősíti a magán-nyugdíjpénztári tagok befizetését nyugdíjjáruléknak, és a nyugdíjjárulék befolyása nyilván a nyugdíjkasszába történik a mostani államháztartási szabályoknak megfelelően is. Tehát nem volt szükség arra, hogy ezt külön kifejezzük.

Ez egyben azt is jelenti, hogy a magán-nyugdíjpénztári tagok erre a 14 hónapra nyugdíjjogosultságot szereznek. Mint ahogy korábban szereztek a másfél százalékos hozzájárulásukkal, most ezzel a 9,5 százalékos hozzájárulásukkal nyugdíjjogosultságot szereznek az első pillérből. Ez is szükségszerűen következik a jelenlegi társadalombiztosítási és államháztartási szabályokból, ezért nem volt szükség arra, hogy ezt külön nevesítse a javaslat, merthogy ez ebből következik.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Kovács Tibor jelzésére:)* Kivételes esetben adunk csak szót egy nagyon rövid észrevételre az előadói zárszó után.

További kérdések, válaszok

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Azért köszönöm szépen, elnök úr, hogy megadja ezt a lehetőséget, mert egy egészen furcsa és különleges bejelentés hangzott el itt az államtitkár úr részéről, mégpedig az, hogy a nyugdíjkassza hiányt mutat ebben az évben, és mert hiányt mutat, azért kell pótolni. Ez azért szokatlan dolog, mert az elmúlt években az volt a jellemző, hogy míg a tb-kassza összességében hiányt mutatott, addig a nyugdíjkassza az elmúlt években mindig, végig egyensúlyt mutatott. Azt szeretném megkérdezni, hogy az idén - ezek szerint - a nyugdíjkassza miért mutat negatívumot, miért kell kipótolni úgymond a nyugdíjkasszát ahhoz, hogy a nyugdíjasok megkaphassák a pénzüket? Ez egy igen furcsa és elég különleges bejelentés...

ELNÖK: Megkérdezzük.

KOVÁCS TIBOR (MSZP): ..., mert ilyet még nem hallottunk eddig. Szeretném konkrétan megkérdezni az államtitkár úrtól, hogy erről van-e szó.

A másik pedig, hogy az összes magyarázatáról, amit a kasszák működésével kapcsolatban elmondott, még lehet is beszélni, arról még lehet is vitatkozni, de ez az előterjesztés nem erről szól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy az előterjesztő kíván-e röviden reagálni a kérdésre.

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, köszönöm szépen. Az államháztartás alrendszerei a korábbi rendszerben, a központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalapok, a társadalombiztosítási alap és az önkormányzati alrendszer 2010. január 1-jétől központi alrendszerre és önkormányzati alrendszerre módosult. Nem értelmezhető sajnálatos módon az egyes alrendszereknek, így a társadalombiztosítási alrendszernek az egyenlege akkor, hogyha nem konszolidáljuk ezeket az alapokat egymás között. Konszolidálatlan egyenlegeknek a bemutatása gyakorlatilag értelmezhetetlen.

Ezt azért mondom el az elhangzott kérdésre, mert a nyugdíjkassza definíciószerűen mutat egyenleget, mégpedig úgy tudja ezt megtenni, hogy a kieső nyugdíjjárulék-bevételeket a központi költségvetés minden évben pótolja a nyugdíjkasszában. Ha a társadalombiztosítási alapnak a költségvetését megnézzük, akkor a bevételek között szerepel egy olyan sor, hogy központi költségvetési transzfer a kieső járulékbevételek pótlására. Arra szerettem volna csak felhívni a figyelmet, hogy erre a bizonyos járulékkiesésre nem kerül sor a javaslat alapján, így a nyugdíjkasszában maradhat a járulékoknak ez a nevezett 8 százalékpontos mértéke, és az a nyugdíjkifizetésekre felhasználható.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor ezzel az általános vitát lezártuk. A szavazás maradt hátra. Közös tárgyalunk a két törvényjavaslatot, de külön kell szavaznunk róluk.

Határozathozatalok

Először arról kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja a T/1378. számú előterjesztés általános vitára való alkalmasságát. Aki igen, az igen szavazatával jelezze ezt! (Szavazás.) 20 igen. Ki az, aki ellene van? (Szavazás.) 5 nem. Tartózkodás nem volt.

A kisebbségi meg a többségi előadó jelölését majd a második szavazás után beszéljük meg, mert értelemszerűen, gondolom, ugyanaz a személy adná elő mind a kettőnél.

Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a T/1379. számú előterjesztés általános vitára való alkalmasságát. Aki igen, igen szavazatát jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, 20 igen. Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 ellene.

Kérdezem, hogy ki lenne akkor, aki a kisebbségi véleményt elmondaná a holnapi nap folyamán. *(Dr. Józsa István: Kovács Tibor képviselő úr!)* Kovács képviselő úr. A többségi vélemény ismertetését meg jómagam elvállaltam volna. *(Nincs ellenvélemény.)* Köszönöm szépen.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: az állami és önkormányzati cégvezetőkre vonatkozó bérplafon visszaállításához szükséges törvénymódosításokról és törvényi rendelkezések megállapításáról szóló T/1174. számú törvényjavaslat

Áttérhetünk az 5. napirendi pontra: döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, a T/1174. számú törvényjavaslat. Tóbiás képviselő úr itt volt egy darabig, de tudomásom szerint Kovács úr képviseli. Kérdezem, hogy az előterjesztő kívánja-e indokolni, vagy hallgassuk meg először a kormány véleményét.

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Elmondom röviden, és aztán...

ELNÖK: Jó, akkor az előterjesztő nevében Kovács úré a szó.

Kovács Tibor (MSZP) kiegészítése

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Néhány héttel vagy inkább hónappal ezelőtt, amikor Orbán Viktor miniszterelnök bejelentette az első gazdasági akcióttervet, annak a 19. pontjaként bejelentette, hogy a közsférában bevezetnek egy 2 millió forintos vezetői bérplafont. Érdekes módon a későbbiekben, a jogszabály elfogadásakor ezt a bérplafont eltörölték az önkormányzati és állami gazdasági társaságok vezető tisztségviselői tekintetében. Ezt mi meglehetősen elfogadhatatlannak és érthetetlennek tartottuk, hogy ez miért történt meg. Ez a törvényjavaslat ennek a helyzetnek a visszaállítására tesz javaslatot, és kérem képviselőtársaimat, a kormánypártiakat is, hogy ha egyébként konzekvensen gondolkodnak, és egyetértenek a miniszterelnök úr júniusi bejelentésével, akkor támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány képviselőjét kérem, hogy nyilatkozzon az ügyről - egy bemutatkozást is kérek szépen majd. Köszönöm.

Dr. Petrovics Zoltán (Nemzetgazdasági Minisztérium) véleménynyilvánítása

DR. PETROVICS ZOLTÁN főreferens (Nemzetgazdasági Minisztérium): Üdvözlöm önöket. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Dr. Petrovics Zoltán, a Nemzetgazdasági Minisztérium foglalkoztatásirányítási főosztályának tanácsosa, jogi főreferense vagyok. Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! A tárcaálláspontot mondanám. A képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételét a tárca nem támogatja. Ennek indokai a következők:

Valóban, a 2010. évi XC. törvény valóban hatályon kívül helyezte azt a bizonyos passzust a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló törvényből - ez az 5. § (1) bekezdése -, ugyanakkor nem arról van szó, hogy a bérplafont nem tartja szükségesnek a kormány, hanem arról van szó, hogy ezt a bérplafont valójában nem törvényben, hanem a kormány az állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok esetében

voltaképpen tulajdonosi irányítási jogkörben kívánja kezelni, illetőleg az önkormányzati tulajdonban lévő munkáltatók esetében pedig szintén tulajdonosi irányítási jogkörben az önkormányzatok tudnak eleget tenni ennek, illetve az önkormányzatok tudják megtenni azokat az intézkedéseket, amelyek a visszaélések megakadályozása és a takarékos, illetve felelős gazdálkodás követelménye érdekében szükségesek. Ez indokolja voltaképpen ezen intézmény tárgysorozatba-vételének a nem támogatását úgymond, ugyanis az önkormányzatoktól is joggal elvárható, hogy a jó gazda gondosságával eljárva, tulajdonosi jogkörben határozzák meg a többségi befolyásuk alatt álló munkáltatókkal munkaviszonyban lévő munkavállalók, vezető tisztségviselők díjazásának mértékét. Voltaképpen tehát a takarékos és felelős gazdálkodás követelményének az érvényesítése támogatható, ugyanakkor a javasolt törvénymódosítással ez a szabályozási cél nem érhető el.

A javasolt szabályozásnak vannak olyan jellemzői, amelyek egyfelől megítélésünk szerint a szektorsemlegesség elvébe ütköznek, ugyanis a javasolt szabályozás egyik lényegi pontja, az általunk külön kiemelt bérplafon tulajdonképpen a munka törvénykönyve egységes szabályozását bontaná meg, ami voltaképpen alkotmányossági aggályokat vet fel. Az Alkotmánybíróság több döntésében kiemelte, hogy alapvető jogok esetében a megkülönböztetés akkor tekinthető alkotmányellenesnek, hogyha összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között a megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka, és a szabályozás voltaképpen önkényes. Nos, ez az önkényesség merülhet föl ebben az esetben az önálló indítvány által javasolt megoldás tekintetében. Ugyanis ez a szabályozás eltérően kezelne voltaképpen azonos jogalanyi körbe tartozó munkavállalói csoportokat, még ugye az egyik csoport esetében, vagyis a nem köztulajdonban álló gazdasági társasággal munkaviszonyban álló munkavállalók tekintetében az Mt. 13. szakasza alapján lehetőség lenne a munkavállaló javára való eltérésre, magyarul a magasabb bér meghatározására, azonban a másik munkavállalói csoport esetében pedig, vagyis a köztulajdonban álló gazdasági társaságok esetében ez a lehetőség a törvényi mértéket meghaladóan tilos lenne. Ez önmagában – megítélésünk szerint – ebbe az alkotmányossági követelménybe nem fér bele.

Másfelől pedig szeretném jelezni, hogy a javasolt módosítás címe is cégvezetőkről szól. Ez az elnevezés nem teljesen pontos, hiszen a Gt. 32. szakaszának (1) bekezdése határozza meg, hogy ki a cégvezető, és voltaképpen a szabályozás nemcsak a cégvezetőkre, hanem a munkaviszonyban álló munkavállalókra és a vezető tisztségviselőkre is egyaránt kiterjedne.

Még egy megjegyzésem lenne, ugyanis a javasolt szabályozás a 4. szakaszban egy 98 százalékos különadó bevezetését írta elő, ezzel összefüggésben voltaképpen az indítvány ellentmondást tartalmaz, hiszen amennyiben az adott jogviszonyok alapján történő munkabér-kifizetés vagy díjazás kifizetése korlátozva lenne, úgy a korlát fölötti díjazás mértéke elvileg nem is fordulhatna elő. Tehát önmagában egy ilyen ellentmondásos helyzetet eredményezne magának a szabályozásnak az illető történő megalakítása. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kimerítő észrevételt. Józsa alelnök úr jelezte, hogy kíván szólni. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Igazából egy nagyon egyszerű kérésem lenne, hogy ugyanilyen jogi körültekintéssel vezesse le nekem a jogtanácsos úr, hogy a Simor Andrásal szemben miért tartják érvényben az egyébként diszkriminatív kétmillió forintos bérplafont, ugyanezekbe a jogszabályokba ütközik jelenleg is, mint amelyeket ön felsorolt. Tehát, ha ez nem illik a jogállami keretek közé, akkor az sem illik a jogállami keretek közé. Tehát ennek a javaslatnak, a célnak ugyanúgy, mint a válságadó, egy átmeneti takarékosági időszakra vonatkozó célja van, arra lett megfogalmazva. Egy bérplafon jelleggel. Senki nem mondja, hogy igazságos, senki nem mondja, hogy piackonform, teljesen jó az ön érvelése, csak akkor

ugyanezzel az érveléssel tessék levezetni azt, hogy miért kell megszüntetni a lex Simor bérplafont.

ELNÖK: Köszönöm. Pösze alelnök úr.

PŐSZE LAJOS (Jobbik): Köszönöm. Csak egy kérdés, hogy miközben nekem sem nagyon tetszenek az ilyen bérplafon dolgok, és nagyon remélem, hogy ezek ilyen átmeneti válságjelenségek, az elmondottak alapján mégis hogy lehetne valami garanciát szerezni arra, hogy ezeken a területeken is érvényesüljön – önkormányzatok, s a többi, állami szféra – valami limit, valami csak kéne, hát lássunk egy miniszteri rendeletet, amelyik érvényes az állami vállalatokra mint irányelv, vagy nem tudom, az önkormányzatok hozzanak valami döntést, nyilvánítsák ezt ki. Mert ez jó, hogy elvárjuk tőlük, de mi fog történni? Tényleg meg is csinálják? Hogy lehetne mégis valami garanciális elemet beépíteni?

ELNÖK: Már látom, a jogállamiság próbája, hogy hány millió forint fizetést kap a jegybankelnök. Parancsoljon, a kormány képviselőjének adom meg a szót.

Dr. Petrovics Zoltán reagálása

DR. PETROVICS ZOLTÁN főreferens (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nos, az első kérdés tekintetében voltaképpen nincsen felhatalmazásom válaszolni. Sajnos nem tudok ennél többet mondani.

A második kérdés tekintetében felhívnom a figyelmét a tisztelt képviselő úrnak arra, hogy jelenleg is hatályban van egy bizonyos kormányhatározat, amelynek a címe Az állam, illetőleg a központi és a társadalombiztosítási költségvetési szervek többségi befolyása alatt álló gazdálkodó szervezetek vezetői tisztségviselői, felügyelő bizottsági tagjai és más vezető állású munkavállalói javadalmazásának elveiről. Ez a kormányhatározat, a 2173/2003-as kormányhatározat, július 29-én született, 2003-ban, ez a bizonyos kormányhatározat a javadalmazás kérdését voltaképpen a mai napig hatályosan tulajdonképpen szabályozza.

Az önkormányzatok tekintetében nyilván az önkormányzatok tudnak hathatós megoldást erre a problémára adni. E körben sem tudok egyéb megoldást felvonultatni. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Ezt zárszónak vettem. Kérdezném a képviselőtársaimat, hogy ki az, aki a ... (*Közbeszólás.*) ja, elnézést, jogos.

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy a korábban, a miniszterelnök úr által előterjesztett, illetve képviselői önálló indítvány formájában megjelent törvényjavaslatok a jó erkölcsbe ütközés elve alapján szabták meg a kétmillió forintos határt. Erről korábban, az előző kormány által elfogadott jogszabály rendelkezett, ezt helyezte hatályon kívül a nyáron elfogadott jogszabály, ezt tartjuk meglehetősen következetlen magatartásnak a kormánypártok részéről, és ezért született ez az előterjesztés a képviselőtársam részéről.

Az, amit a kormány képviselője elmondott, hogy némi ellentmondás a javasolt törvényjavaslatban fellelhető, ez korrigálható nyilvánvalóan, hogyha az általános vitára való alkalmasságról dönt a bizottság, és az általános vitában, illetve módosító indítvánnyal ez a probléma, természetesen kezelhető, tehát úgy gondolom, hogyha következetesek akarnak lenni saját magukhoz, nem az ellenzékhez, saját magukhoz, akkor ennek az általános vitára való alkalmasságát a kormánypárti képviselőknek is támogatniuk kellene az én véleményem szerint, és bízom benne, hogy támogatni is fogják. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez mindjárt kiderül, akkor zárszóként értelmezve, ha jól értettem, a kormány képviselője nem támogatja a tárgysorozatba-vételt. Kérdezem a bizottságot, hogy ki az, aki a T/1174-es, Tóbiás képviselőtársunk által benyújtott önálló indítvány tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, igen szavazattal jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez nyolc. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez tizenhat. A bizottság a tárgysorozatba-vételt nem támogatja, így az általános vitáról nem tudunk dönteni.

Az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek a nehéz helyzetbe került lakáscélú hitelt felvevő fogyasztók megsegítése érdekében szükséges módosításáról szóló, T/1278. számú törvényjavaslat (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

A következő napirendi pontunk az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek a nehéz helyzetbe került lakáscélú hitelt felvevő fogyasztók megsegítése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat kapcsolódó módosító indítványainak megtárgyalása. A kiegészítő ajánlást a képviselőtársaim megkapták. A kormány képviselőjét kérdezném a módosító indítványokról. Az első hat a gazdasági bizottságé volt, arról értelemszerűen nem döntünk. A 7-es Vágó Gábor képviselőtársunk módosító indítványa. Kérdezném a kormányt, illetve jelezném, hogy az előterjesztők részéről Manninger képviselő úr fogja elmondani, hogy támogatják, vagy sem. Kérdezem a kormány képviselőjét, támogatja-e.

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Az előterjesztő?

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e kérdés, észrevétel. *(Senki nem jelentkezik.)* Ha nincs, kérdezem, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Nyolc. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tizenhat. Köszönöm. Egyharmadot kapott.

Kérdezném a 8-as pontról, Tóbiás képviselő úr által benyújtott módosítóról a kormány képviselőjét.

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előterjesztő?

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e kérdés, észrevétel. *(Senki nem jelentkezik.)* Ha nincs, kérdezem, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Négy. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tizenhat. Köszönöm. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Négy. Egyharmadot sem kapott. Köszönöm szépen.

A 9-es ugyancsak Tóbiás képviselő úr javaslata.

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előterjesztő?

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e kérdés, észrevétel. *(Senki nem jelentkezik.)* Ha nincs, kérdezem, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Négy. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tizenhat. Köszönöm. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Négy. Egyharmadot sem kapott.

A 10-es a gazdasági bizottság módosító javaslata, arról nem szavazunk.

A 11-es Vágó Gábor képviselőtársunk módosító indítványa.

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Az előterjesztő?

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e kérdés, észrevétel. *(Senki nem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérdezem, ki az, aki támogatja a bizottságból. *(Szavazás.)* Négy. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Huszonkettő. Köszönöm szépen. Egyharmadot sem kapott.

A 12-esről nem szavazunk.

Nincs tudomásom más módosító indítványról. Ha másnak sincs *(Senki nem jelentkezik.)*, akkor ezt a napirendi pontot lezárom. Köszönöm szépen a kormány képviselőjének.

Rogán elnök úr jelezte, hogy a 7. napirendi ponthoz nem érkezett kapcsolódó módosító indítvány, így arról nem tárgyalunk.

Egyebek

Kérdezem, hogy az egyebek között van-e valakinek kérdése, észrevétele. *(Senki nem jelentkezik.)*

Én annyi bejelentést tennék, hogy azt ígértük elméletileg, hogy ezen a héten hozzuk vissza az albizottságokat, de megint csak egy kicsit sűrűre sikeredett a parlament működése. Tisztelettel azt kérem - mert én magam is érintett vagyok -, hogy jövő héten hétfőre vagy keddre hoznánk ide az albizottságok őszi működésével kapcsolatos javaslatot.

Ha nincs más bejelentéssel az egyebek között *(Senki nem jelentkezik.)*, akkor köszönöm szépen képviselőtársaimnak.

Egy dolgot jeleznék még: most mondanám, hogy a holnapi napirendi pont kapcsán elképzelhető, hogy bizottsági ülést kell tartani a szavazás után, ugyanis a magánnyugdíjpénztárakkal kapcsolatban tárgyal a parlament délelőtt, általános vita lesz, és annak a lezártáig lehet módosítókat benyújtani hozzá, amelyeket a 13.45 órás szavazás utáni bizottsági ülésen tárgyalna meg a bizottság.

Köszönöm szépen mindenkinek a részvételt. A holnapi viszontlátásra! Jó napot kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 43 perc)

Rogán Antal
a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Molnár Emese